

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Παρουσίαση πτυχιακής εργασίας

Βασιλική Κατσανάκη

Επιβλέπουσα καθηγήτρια πτυχιακής εργασίας: Δελφίνο Ιωάννα

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Τμήμα Γραφιστικής και Οπτικής Επικοινωνίας

Αθήνα 2024

Περιεχόμενα

1. Ιστορική αναδρομή
2. Λογοτεχνικά ερεθίσματα
3. Σκοπός και αξία της εργασίας
4. Συνοπτική θεωρητική ανάλυση των 5 βιβλίων
5. Τεχνικά και γραφιστικά στοιχεία

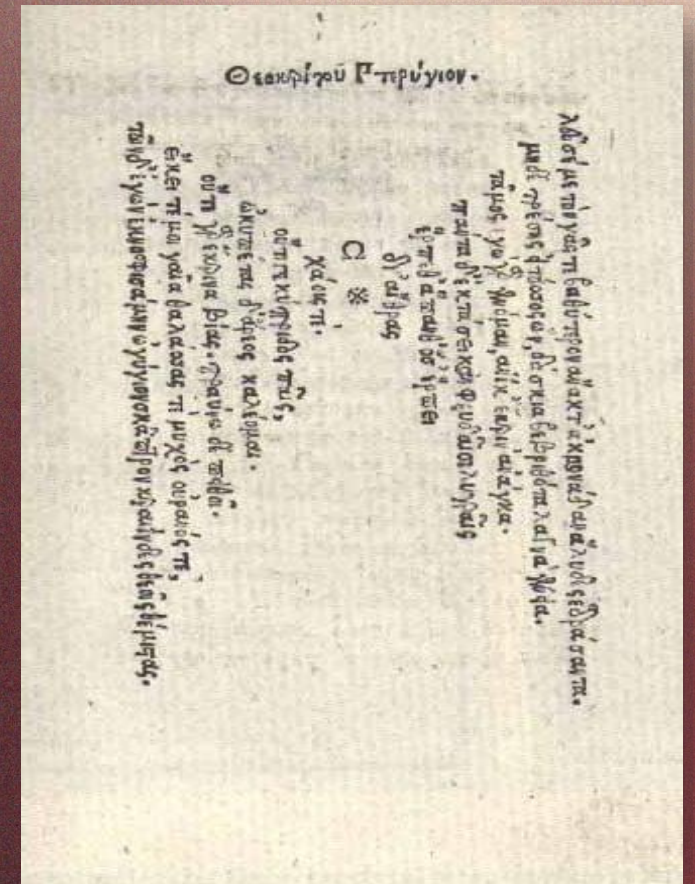

«Εγώ νόμιζα ότι οι εικόνες
στα ποιήματα ήταν απλά
για να γεμίζει ο χώρος... Σαν
ντεκόρ!»

Μαρία Δαράβαλη, 2024
(τι είπε η μαμά μου αφού διάβασε την εργασία μου)

1. Ιστορική αναδρομή

- Επιρροή για την εργασία υπήρξαν τα οπτικά ποιήματα.
- Τα οπτικά ποιήματα υπάρχουν από την αρχαιότητα με αφετηρία την αρχαία Ελλάδα, όπου δημιουργήθηκαν τα τεχνοπαίγνια.
- Ο όρος αναφέρεται σε ποιήματα τα οποία, με τον τρόπο που έχουν τυπωθεί στην σελίδα, δημιουργούν σχηματοποιημένες μορφές, οι οποίες έχουν συχνά άμεση σχέση με το νόημα των ποιημάτων.

Παράδειγμα οπτικού ποιήματος με μορφή τεχνοπαίγνιου από τον Σημία τον Ρόδιο με τίτλο: «Φτερά του Έρωτα στον Θεόκριτο»

Ωόν

Κωτίλας

τῆ τόδ' ἄτριον νέον

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἀγνῆς

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκειξε κᾶρυξ

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέζωπάροισ' ἀέξειν

θοῶς δ' ὑπερθεν ὠκυλέχριον νεῦμα ποδῶν σποράδων πίασκειν

θοοῖσι τ' αἰολαῖς νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσων ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσι·

τηλεκραίπνοις ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·

καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἴψ' αὐδὸν θῆρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλαμῶν πυκωτάτῳ¹⁰

κᾶτ' ὦκα βοᾶς ἀκοῦν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θοοῖσι πόνον δονέων ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς,

ρίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπῶν ὄρουσ' εὐνᾶν ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλιᾶς ἐλεῖν τέκος·

βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέον νομὸν ἔβαν ταυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·

ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἴψα μεθ' ἡμερόεντα μαζόν,

ἴχνει θενῶν τόνον παναίολον Πιερίδων νομόδουπον αὐδάν,

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,

φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἐλῶν πτεροῖσι ματρὸς,

λίγειά νιν κάμ' ἴφι ματρὸς ὠδὶς·

Παράδειγμα οπτικού ποιήματος σε σχῆμα αυγού με
τίτλο «Ωόν» από τον Σιμία της Ρόδου.

Carmina quadrata

- Στα ρωμαϊκά χρόνια εμφανίζονται τα carmina quadrata (τετράγωνα ποιήματα).
- Τα ποιήματα αυτά γραφόntonτουσαν σε γραμμικά πλέγματα και είχαν γεωμετρικό χαρακτήρα.
- Εισαγωγή εικόνων με τα carmina quadrata et figurata. (τετράγωνα ποιήματα με φιγούρες).

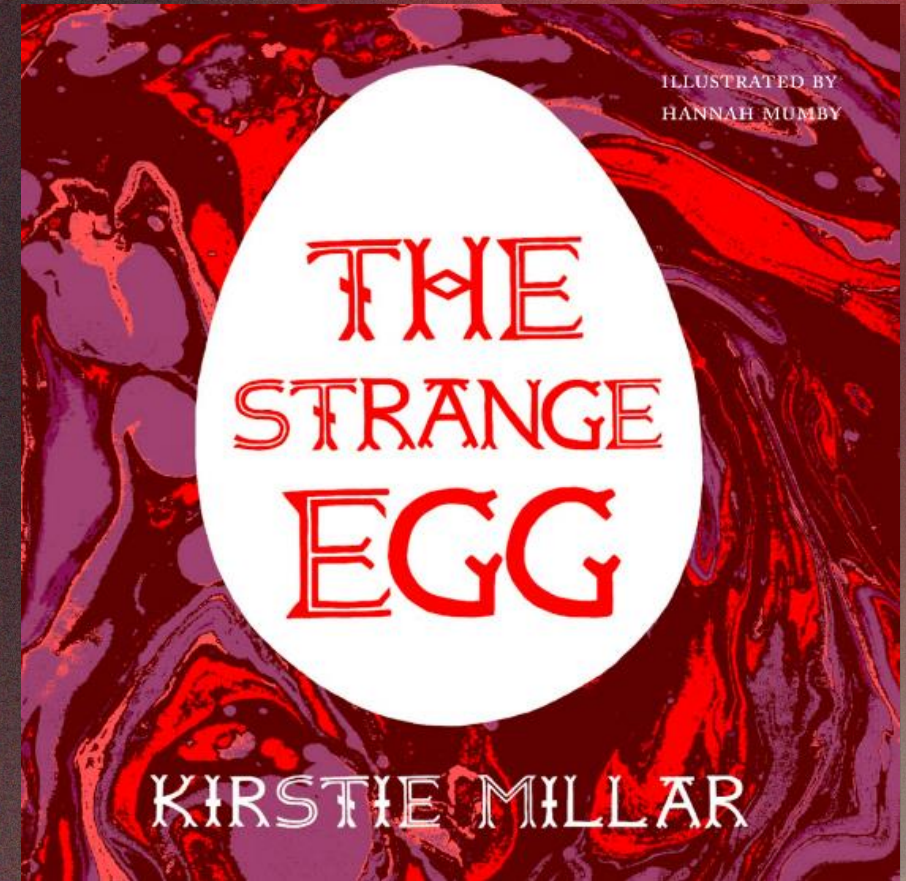
Εδώ παρατηρείτε αυτό που θα χαρακτηρίσαμε ως εξέλιξη της τεχνικής, με τις λέξεις του ποιήματος να είναι κρίσιμες για αυτές τις εικόνες, καθώς τα σχέδια δεν θα υπήρχαν χωρίς αυτές.

«Άρα εσύ εκεί στην σχολή σου,
τι κάνεις; Ζωγραφίζεις;»

Άγνωστη γιαγιά στο μετρό, 2022
(τι είπε όταν της απάντησα τι σπουδάζω)

2. Λογοτεχνικά ερεθίσματα - **The Strange Egg**

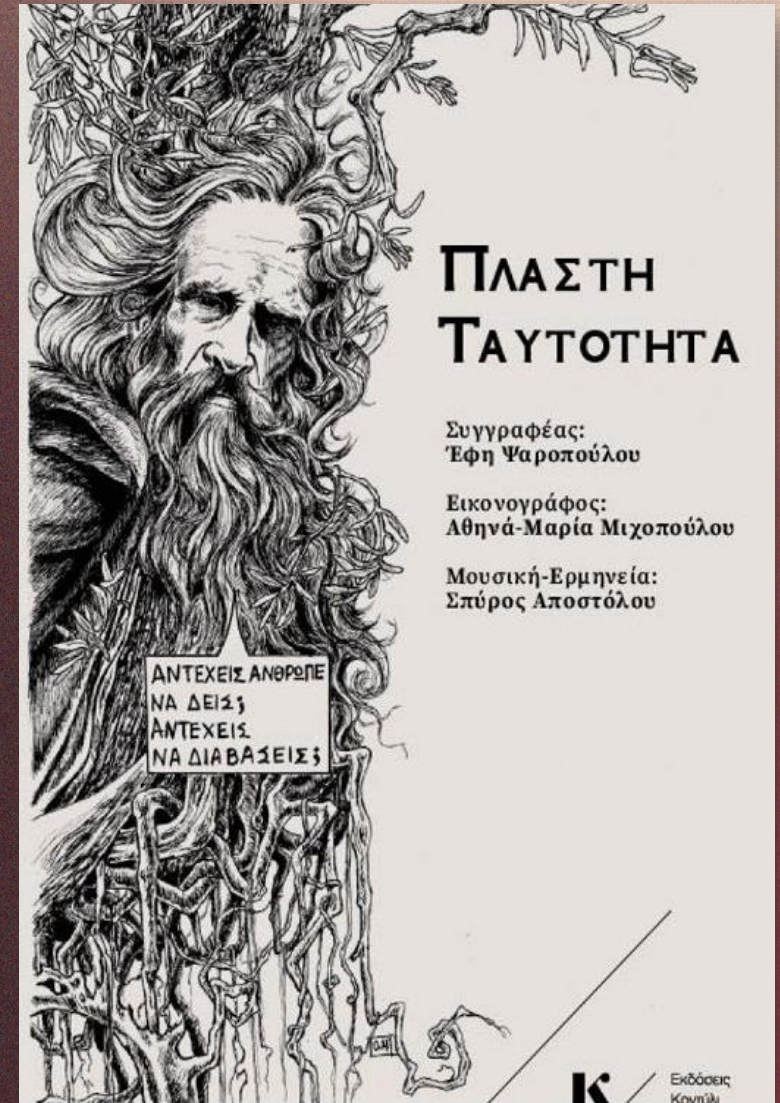
- Βάση για την εικαστική επιμέλεια του βιβλίου, «*The Strange Egg*».
- Το βιβλίο ανήκει στην λογοτεχνική συλλογή του εκδοτικού οίκου **The Emma Press**.
- Η σειρά βιβλίων ονομάζεται **Art Squares** (Εικαστικά Τετράγωνα).
- Από την συλλογή αυτή, δανείστηκα την ιδέα της παρούσας πτυχιακής εργασίας: μιας μικρής εικονογραφημένης ποιητικής συλλογής με πλούσια και πολύχρωμη εικονογράφηση, με τα βιβλία της να έχουν τετράγωνο σχήμα.

Το εξώφυλλο του βιβλίου «*The Strange Egg*».

Πλαστή Ταυτότητα

- «Πλαστή Ταυτότητα», από την συγγραφέα Έφη Ξαροπούλου και την εικονογράφο Αθηνά – Μαρία Μιχοπούλου.
- Το βιβλίο αυτό έχει χαρακτήρα αλληγορικού κόμικ.
- Εμπεριέχει κοινωνικά μηνύματα, προκαλεί σκέψεις και στοχεύει να προβληματίσει τον κάθε αναγνώστη, ανάλογα με τον τρόπο που θα το αντιληφθεί.

Το εξώφυλλο του βιβλίου «Πλαστή Ταυτότητα»

«Αχχ κρίμα ρε συ... Λίγα
παραπάνω μόρια να έγγραφες
και έμπαινες αρχιτεκτονική!»

Φοιτητής αρχιτεκτονικής, 2020
(τι είπε όταν του απάντησα σε πια σχολή πέρασα)

3. Σκοπός και η αξία της εργασίας

- **Λόγος επιλογής θέματος:** Διεύρυνση της αντίληψης σχετικά με το τι είναι η εικονογραφημένη ποίηση.
- **Σημασία της εργασίας:** Προσπάθεια έκφρασης προσωπικών εμπειριών, με την χρήση όχι μόνο λέξεων αλλά και εικόνων. Πειραματισμός ανάμεσα σε λογοτεχνία, εικονογράφηση και γραφιστική.
- **Στόχος της εργασίας – των 5 βιβλίων:** η ψυχαγωγία και προβληματισμός του αναγνώστη.

«Μπορείς να με ζωγραφίσεις
μια στα γρήγορα;»

Όλοι συνέχεια, ο

(τι λένε αφού μάθουν ότι σπουδάζω Γραφιστική)

Συνοπτική θεωρητική ανάλυση των 5 βιβλίων

- Τα βιβλία είναι:
 - «Τα Ανήλικα»
 - «Τα Αγανακτισμένα»
 - «Τα Πολιτικοποιημένα
 - «Τα Ανάμεικτα»
 - «Τα Ερωτιάρικα».
- Υπάρχουν ορισμένα μικρά ορθογραφικά και συντακτικά λάθη, τα οποία διατηρήθηκαν επίτηδες για να αναδεικνύουν τον αυθεντικό χαρακτήρα των κειμένων.

Τα Ανήλικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Τα Αγανακτισμένα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Συνοπτική θεωρητική ανάλυση των 5 βιβλίων

Τα Πολιτικοποιημένα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Τα Ανάμεικτα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Τα Ερωτιάρικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

«Τα Ανήλικα»

- **Ερέθισμα:** Οι Πανελλαδικές εξετάσεις που πολλοί μαθητές είχαν την τύχη (ή την ατυχία) να βιώσουν στο τελευταίο έτος της σχολικής τους καριέρας. «Τα Ανήλικα», είναι τα πρώτα ποιήματα της συλλογής τα οποία είχαν γραφτεί πριν την συμπλήρωση των 18 ετών, εξού και ο τίτλος τους.
- **Σκοπός:** Η παράκληση να μην ξεχαστεί αυτή η όμορφη, αλλά και δύσκολη περίοδος των παιδικών χρόνων, που πολλοί έζησαν, επηρεάστηκαν και μπορεί άθελά τους να ξέχασαν.

Άνθρωπος

Μπορεί να μην μου κόβει τόσο, και σωστά ρέστα να ξεχνώ να δώσω,

Αλλά ξέρεις κάτι ρε γαμώτο, είμαι ανθρώπος και εγώ.

Είσαι καλός στους αριθμούς, αλλά σε τούτους τους καιρούς,

το να ξέρω το ένα και ένα, δεν ωφελεί κανένα.

Τοίχο, τοίχο γραμμένη η ίδια φράση, γραμμένη ανεξάρτητα την κλάση.

Είμαι άνθρωπος και εγώ, και ήρθε η ώρα να εκφραστώ.

Έχω πινέλο και μολύβι, και ζωγραφίζω τον κόσμο που σαπίζει.

Γιατί κάποιος ξέρει μαθηματικά, και άλλος μιλάει αγγλικά,

αλλά κάποιος πρέπει να θίξει, ότι ο κόσμος πάει να πήξει.

Από ανθρώπους που κοιμούνται, ή άλλους που φοβούνται.

Αλλά κουράστηκα να φωνάζω, καθώς το μέσα μου εκφράζω.

Γιατί στην τελική, είμαι απλά ένα ανήλικο παιδί,

που μόλις γίνει δεκαοχτώ, θα ανησυχεί κάθε λεπτό.

Για πόσο χρόνο του απέμεινε, και να πει ότι ξέμεινε.

Και έτσι θα πέσει η σιωπή, σε άλλη μια νεαρή ζωή.

Γ λυκείου

Λένε μια χρονιά είναι θα περάσει, αλλά το παιδί δεν θα βιστάξει.
Θυμάμαι πως τα μαθηματικά, μου φαινότουσαν φρικτά.
Δάκρυ πάνω από τους κανόνες του Θ.Μ.Κ.Ε, σαν τον φανατικό του ΚΚΕ,
Που είχε δει την Παπαρίγα και βρήκε στο Κουν-κουν τον Ρίγα.
Κάθε λεπτό ήταν άδειο, και ήλπιζα για ένα αύριο,
Χωρίς κλάμα και αγανάκτηση, και για βαθμοθηρική κατάκτηση.
Γιατί το σύστημα είναι δίκαιο, για όποιον θέλει να σπουδάσει το Δίκαιο.
Αλλά εγώ θέλω να σας πω, ότι δεν έχω λεφτά για Βακαλό.
Σφάζανε την τέχνη και δεν ξέρω άμα ο κόσμος θα αντέχει.
Θα καταλήξει σάπιο, μαύρο και νεκρό, τούτο το πολύτιμο μυαλό,
Που βλέπει χρώμα και χαρτί, και σου φτιάχνει κάτι στο πι και φι.
Σχεδόν όλοι εκφράζονται, γιατί στην πραγματικότητα βιάζονται,
μέσω μιας οθόνης, ενός μαύρου κουτιού, ενός μνήματος, ενός ηχητικού.
Ενώ ο καλλιτέχνης δείχνει την ουσία, τον πόνο, την δυστυχία.
Χωρίς μετρήσεις και πράξεις, σου δείχνει τι θα χάσεις.

Ποδήλατο

Μου είναι αδύνατο, να μην σκέφτομαι ποδήλατο.

Να κάνω πετάλι με δύναμη και ορμή, σαν να έχω αυτοκινήτου ροπή.

Με τον φίλο μου το κολλητάρι, σχηματίζουμε στο χώμα οχτάρι.

Έχε ζέστη αλλά δροσιά, μια τέλεια μέρα για βουτιά.

Όταν κάνω ποδήλατο ξεχνώ, την πρόσθεση, την διαίρεση και τα οκτώ.

Για λίγο γίνομαι ξανά παιδί χαμογελαστό, αθώο ξέγνοιαστο χαμογελαστό.

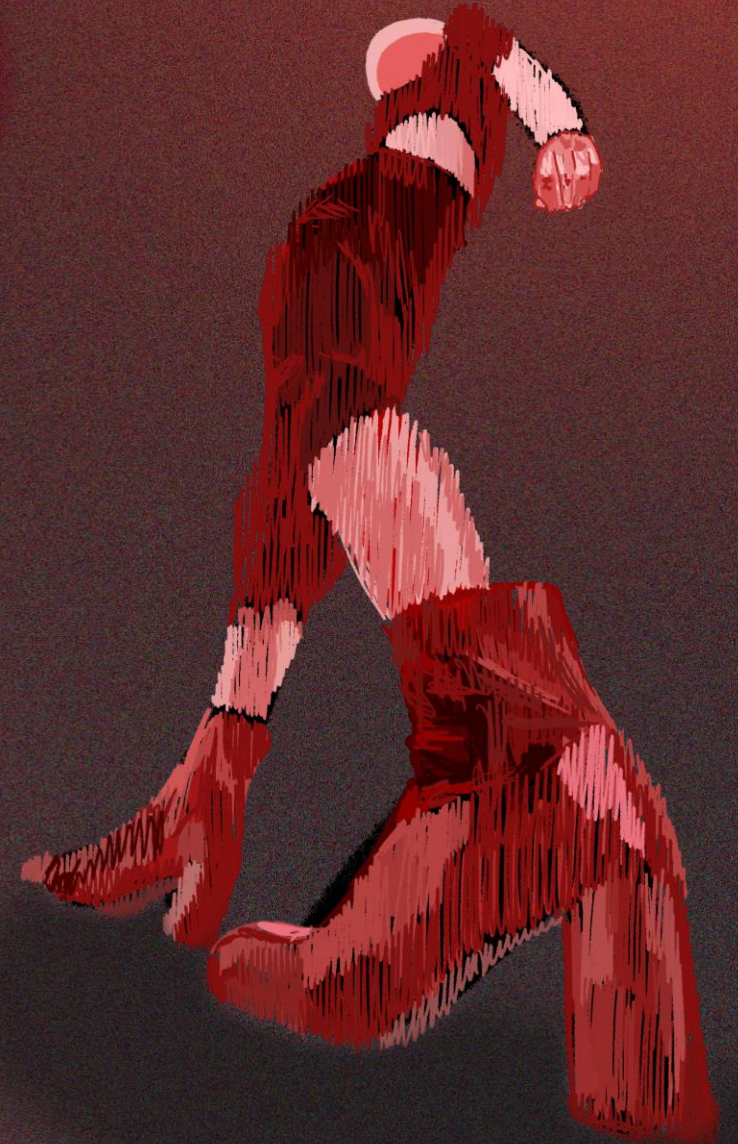

Το χωριό

Ένα δύο τρία, αρχίζει η τρικυμία
Τέσσερα πέντε έξι, κάνω ότι μου φέξει
Εφτά οχτώ εννιά φτού και βγαίνω, ελευθερία!
Παίζαμε κρυφτό σαν μικρά παιδιά, γιατί θέλαμε να τρέξουμε προς την ρεματιά
Εκεί που μας περίμενε η γιαγιά, με αγκαλιά σαν γιατρεία.
Ετρωγά καρπούζι με φέτα, με την φίλη μου την Γκρέτα.
Στο χωριό μικρό παιδί έμαθα το ουσιαστικό, το πως να ζω.
Είχα κρύο νερό από πηγή, και μπισκότα με σαντιγί.
Με τα χρόνια μεγάλωσα, ξέχασα και σκαρφάλωσα
Την σκάλα με ευθύνες, και τις κοινωνικές οδύνες.
Μα κάθε καλοκαίρι περιμένω, και όλο το χρόνο αναμένω
Να έρθει η άδεια από την δουλειά και να πάρω τα βουνά
Εκεί που είναι το χωριό, με τον υπομονετικό γονιό
Που ακόμα και με βλέμμα βλοσυρό, με περιμένει με φρέσκο κοκκινιστό.
Το χωριό είναι το μυστήριο, που σε παίρνει μακριά από κάθε μαρτύριο
Εκεί τα παιδικά χρόνια, παραμένουν σαν παραμύθι, αιώνια.
Η αγανάκτηση παίρνει πόδι, και κυλά μακριά σαν ρόδι.
Τα μάτια λάμπουν εκεί, σαν την παιδική γιορτή.

«Τα Αγανακτησμένα»

- **Ερέθισμα:** Το κίνημα Με τοο και η τραγωδία των Τεμπών.
- **Σκοπός:** Παρουσίαση της σκληρής και άδικης πραγματικότητας της σημερινής κοινωνίας.

Η κυρία της αφίσας

Σαν μικρό παιδί, είχα φαντασία από άλλο γαλαξία.

Πήγαινα στην γιαγιά μου, και της έλεγα όλα τα όνειρα μου.

Είχε μια αφίσα στον τοίχο, που με βοήθησε να αφηγηθώ τον ονειρικό μου μύθο.

Η αφίσα είχε μια κινέζα, που την φώναζα Ανέζα.

Η όμορφη κυρία Ανέζα, τελικά δεν ήταν τόσο πριγκιπέσσα.

Αγορασμένη από περίπτερο, όταν η γιαγιά μου είχε ίκτερο.

Η Ανέζα ήταν μονομάχος, που φυσούσε κάθε άγχος,

Την φώναζαν βρωμό- ξένη, αν και στην πραγματικότητα λεγόταν Πολυξένη.

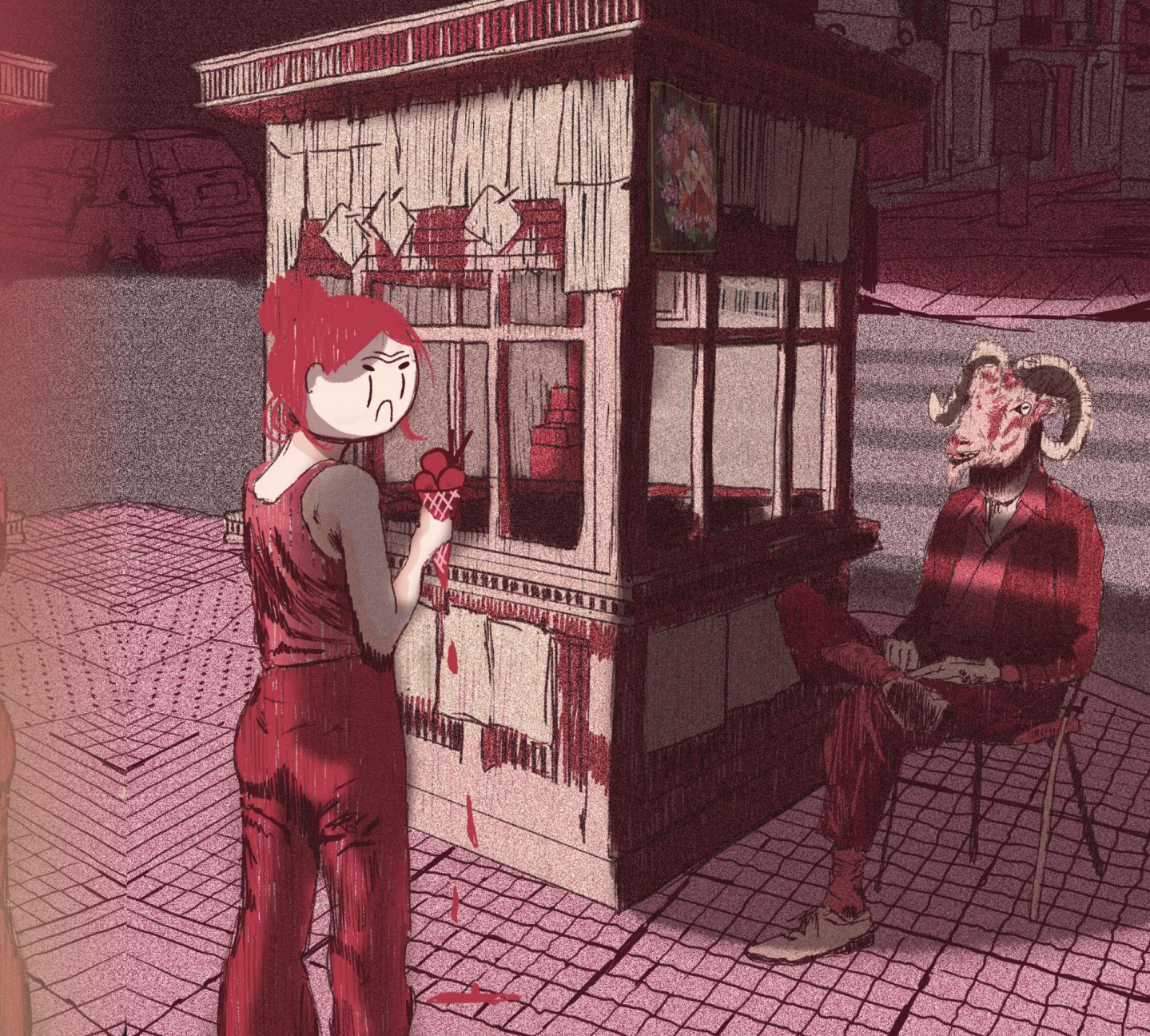
Με μπαμπά από Ικαρία και μαμά από Λαμία.

Αλλά αυτό τον τράγο δεν τον νοιάζει, γιατί το μίσος απλά αρπάζει.

Μην είσαι ρατσιστής λοιπόν.

Γιατί η Ανέζα, δεν πείραξε ποτέ κανένα,

Ούτε εσένα, ούτε εμένα, και άσε το τράγο στα καμένα.

«Η κυρία της αφίσας» με την φράση “Σαν μικρό παιδί”, γιατί αποτελεί πνευματικό διάδοχο για «Τα Ανήλικα». Το ποίημα έχει να κάνει με τη ξеноφοβία τον ρατσισμό, την ξενόφοβη Ελλάδα, και τους προκαλυμμένους ανθρώπους

Το μπλουζάκι

Έχω ένα μπλουζάκι, που είναι ανοιχτό για να περνάει αεράκι

Μάρεσε πολύ, και μια μέρα το έβαλα στο Ψυρρή.

Ένας άνδρας περαστικός και αποκρουστικός, ξαφνικά πετάει την ατάκα τουτή εδώ:

Ντύσου μωρή χυδαία, που μας το παίζεις και μοιραία.

Από το σοκ δεν απάντησα, και έμεινα σαν άγαλμα.

Πιο κάτω μέσα στο τσούρμο, είδα ένα φούρνο.

Με είδαν λυπημένη, με λυγμούς κλαμένη,

Και λέω – Θέλω ένα κρουασάν, Μάκη από το Κουρδιστάν!

Λίγο μετά θυμήθηκα, σε πια στενάκια πέρυσι κινήθηκα.

Στους δρόμους στο Παρίσι, και ας μένω στο Καρπενήσι.

Περπατούσα σε κάτι δρομάκια λίγο dark, και είδα ξαφνικά άγαλμα της Ζαν ντ'Αρκ.

Γυναίκα του Θεού, που φορούσε ρούχα γένους αρσενικού.

Έμαθα πως την κάψαν για ένα μπλουζάκι, που κανονικά ήταν για έναν άνδρα με το όνομα Άκη.

Τότε κατάλαβα λοιπόν, πως κανέναν άνδρα και τεκνό, δεν θα μου πει πως θα ντυθώ.

Γιατί μόνο η δικιά μου γνώμη μετρά, για το πώς δείχνω στα στενά.

Είτε με μπλουζάκι είτε και με πουκαμισάκι, μετράει μονό η άποψη μου και όχι του τράγου το φαρμάκι.

Οπότε βάλε το μπλουζάκι σου Ιωάννα, και πες του τράγου σαγιονάρα!

«Το μπλουζάκι», μιλά για το φαινόμενο της λεκτικής παρενόχλησης που δέχονται γυναίκες από περαστικούς για τον τρόπο που ντύνονται.

Τα παιδιά και ο κόσμος

Μου λένε φέρε ένα παιδί σε αυτό τον κόσμο.
Μα απορία τους κοιτώ, με “άγνοια” απαντώ.
Πως να φέρω ένα παιδί σε αυτόν τον κόσμο,
Που φοβάμαι να μιλήσω, και το βράδυ μόνη να περπατήσω ;
Να κάνω ερωτήσεις, για να βρω τις κρυμμένες απαντήσεις.
Στον δρόμο ένας άνδρας πεινάει, και μια γυναίκα σπαρταράει.
Δεν έχει στέγη και τροφή, μόνο μια κυβερνητική διαταγή:
Να κρύβεται στα στενά, για να μην είναι φανερά, της κοινωνίας τα κακά.
Κάποιος ήθελε να πει φωναχτά, ότι η επόμενη γενιά, θα είναι καλύτερη σε αυτά.
Θα βοηθά, θα δίνει και στην υγεία των άλλων θα τα πίνει.
Αλλά αν δεν γίνουν όλα αυτά,
Το παιδί που θα φέρω εγώ, στον κόσμο τούτο εδώ,
Θα κουβαλά ένα φορτίο, που θα ξεχειλίσει το δοχείο.
Οπότε ξαναρωτώ, με τρόπο φυσικό
Πόσο εγωιστής να είμαι πια, για να φέρω σε τούτο εδώ τον κόσμο και άλλα παιδιά;

«Τα παιδιά και ο κόσμος» παρουσιάζει την αγανάκτηση που νιώθουν πολλές γυναίκες με την κοινωνική πίεση σχετικά με την δημιουργία μιας οικογένειας και την γέννηση ενός παιδιού.

Σφαγή

Εγώ τρώω σένα.

Εσύ τρως τους άλλους.

Ο άλλος τρώει τον επόμενο.

Ο επόμενος τρώει τον κόσμο.

Σφαγή.

Όλος ο κόσμος μαζί, άσπροι ,μαύροι κίτρινοι νεκροί.

Ο φίλος μου ο Χάρης, που μαζί του θα σαλπάρεις,

Δεν βλέπει Θεό και οπτασία, μόνο διαφορετική οπτική γωνία.

Στην ζωή υπάρχει ανισότητα, αλλά όχι στην ισόβια αιωνιότητα.

Ο Χάρης βλέπει την ψυχή και όχι σώμα, αφού θα τα δει όλα κάτω από το χώμα.

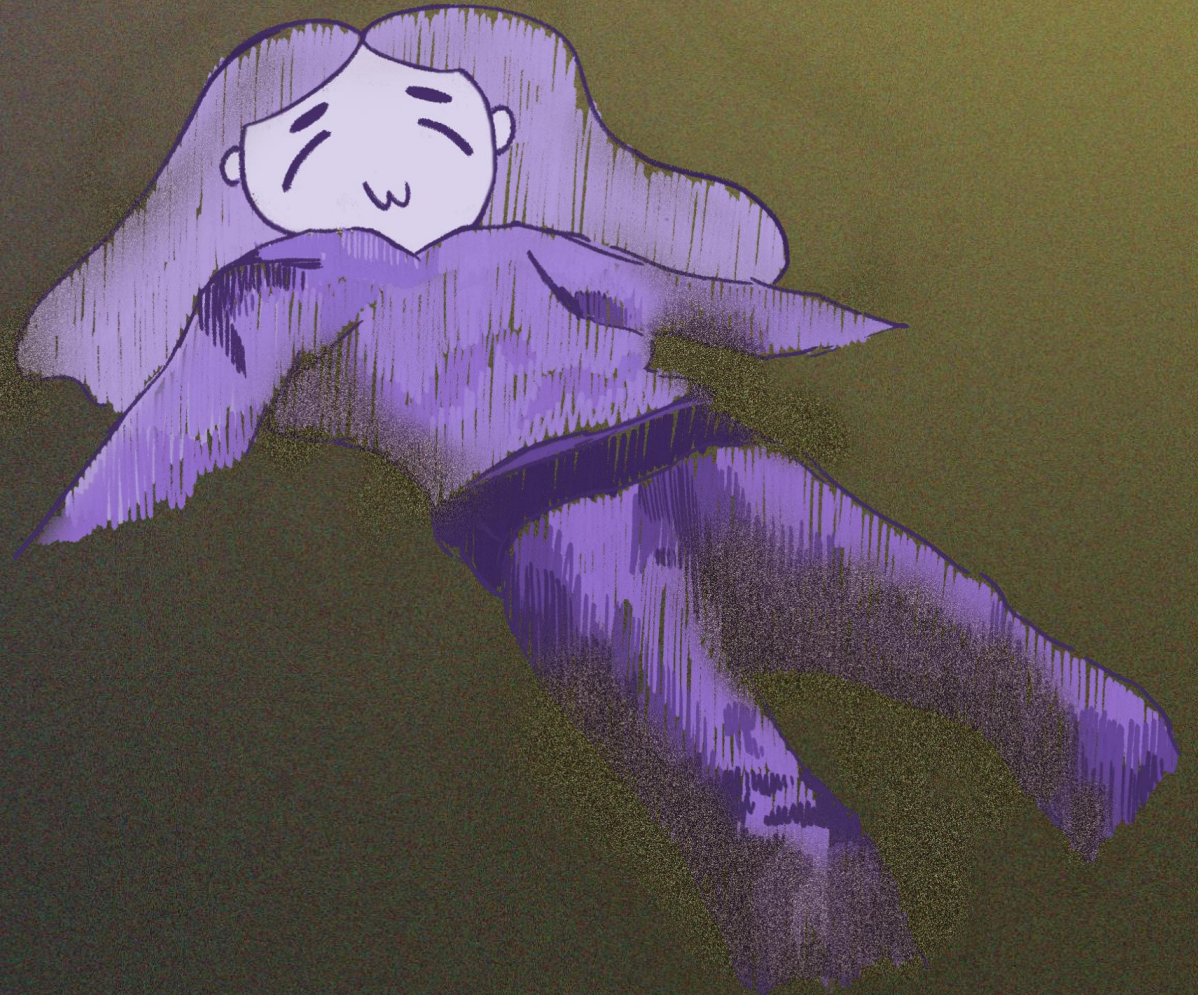
Αλλά εγώ απλά μια αράδα γράφω, καθώς βλέπω εκεί πιο κάτω,

Την σφαγή του θέλω και του πράττω.

Η «Σφαγή» εμπεριέχει τις σκληρές και άσχημες αλήθειες της ανθρωπότητας, μιλά για τον Χάρο, και πώς η αντιπαλότητα ανάμεσα στους ανθρώπους αποτελεί και την οριστική τους πτώση.

«Τα Πολιτικοποιημένα»

- **Ερέθισμα:** Η πολιτική και οικονομική αστάθεια της Ελλάδας.
- **Σκοπός:** Παρακίνηση του λαού να αντιδράσει κατά της διεφθαρμένης πολιτικής σκηνής στην Ελλάδα.

Υπομονή

Δεν ξέρω ποιος θα επιζήσει, και ποιος θα βρει την λύση,
Υπάρχουν νεκροί και γεννημένοι, αλλά και μικροί ξενιτεμένοι.
Μπορεί να μην τα πάω καλά με τον συντακτικό, ούτε με το ορθογραφικό,
Αλλά έχω μάτια με φωτιά, του πεπρωμένου πυρκαγιά.
Το τέλος σίγουρα δεν έχει έρθει, δεν έχουμε αυτή την αίγλη.
Ναι, η ελευθερία μειώθηκε, περιορίστηκε και κλειδώθηκε.
Αλλά για την ζωή όλων, και των καλόφωνων τενόρων,
Για να ξεκουραστεί η μουσική, χρειάζεται υπομονή.
Βέβαια δεν θα κρίνω, καθώς το ποίημα αυτό κλείνω,
Για να έχω υπομονή, υπήρξα πολύ τυχερή.
Είχα αγάπη και στοργή και στην άκρη έκανα την οργή.
Έχω την τύχη, το χαρακτηριστικό, να μην έχω βιώσει ακόμα κάτι τραγικό.

ΟΜΑΔΕΣ

Ανήκω στην γενιά της πολυχρωμικότητας και όχι της μοναδικότητας.

Ανήκω στην ΟΜΑΔΑ Α, που ζωγραφίζει συχνά πεντάλφα.

Έχω όμως φίλους στην ΟΜΑΔΑ Β, που βλέπουν φανατικά Ντόλτσε Βίτα.

Η ξαδέρφη μου είναι ΟΜΑΔΑ Γ, που υποστηρίζει να γίνει η πρωτεύουσα η Δράμα.

Την πολιτική προσπάθησα χρόνια να αναλύσω, είχα ώρες να επενδύσω.

Αλλά το συμπέρασμα που έβγαλα, είναι ότι έσφαλα.

Είτε είσαι δεξιός, είτε είσαι αριστερός,

Είσαι άνθρωπος όπως και εγώ.

Με κάποιους συμφωνώ, με κάποιους διαφωνώ.

Αλλά στην τελική, ο καθένας έχει την δική του οπτική.

Δεν λέω να τα πας καλά με όλους, αλλά πρέπει να τους σέβεσαι τους δόλιους.

Γιατί όπως εσύ δεν τους αντέχεις αυτούς, αυτοί σε βλέπουν σε γκρεμούς

Αλλά Μακρόνησο πας πλέον μόνο για διακοπές, άντε και για κανά Νεσς.

Είτε είσαι ΟΜΑΔΑ Α ή Β δεν κουράστηκες με τα βλήτα ;

Δεν ξέρω για σένα, αλλά ξέρω σίγουρα για μένα

Ότι ακούω παροχές που δίνονται με πολλά θες και θες,

Με δυνατές φωνές και πράξεις και «καλά» αληθινές

Για μια καλύτερη ζωή, που ακολουθεί κοινή, ίδια διαδρομή

Αλλά μόλις κλείσουν οι κάλπες, πάλι γλιστράνε οι σκάλες.

Με φωνές δυνατές, και πράξεις αληθινές

Με καρδιά καθαρή, και όχι μόνο στην αρχή

Η πολιτική θέλει ψυχή, και καρδιά ειλικρινή,

Να νοιάζεσαι για τον άνθρωπο, κι όχι μόνο στην αρχή.

Ελπίζω σε καλύτερες εποχές, για όλες τις γενιές.

Και τώρα σας αποχαιρετώ, γιατί βγήκαν αποτελέσματα ΠΡΟ-ΠΟ.

Το ποίημα «ΟΜΑΔΕΣ» είναι ένα σατιρικό σχόλιο απέναντι στην αγάπη των Ελλήνων για τα πολιτικά κόμματα.

Το μοσχάρι

Όταν ήμουνα μικρή, φοβόμουν την λογιστική.

Έβλεπα αριθμούς και φορολογικές φόρμες, και έλεγα ας κρυφτώ στις κατακόμβες.

Μακριά από μια δουλειά, που σου δίνει μόνο λεφτά.

Καλά το χρήμα και ο χρυσός, αλλά φτάνεις σε σημείο που λες Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Δεν ζω για να δουλεύω, είπε ο νέος, ζω για να είμαι ωραίος.

Να νιώθω ήλιο και χορτάρι, και ας με πουν οι εργασιομανείς μοσχάρι.

Θέλω να κάνω κάτι παραπάνω, από το να είμαι σε μια υπηρεσία κάτω πάνω.

Να βλέπω χαμόγελα του κόσμου, και να έχουν την μυρωδιά του дуόσμου.

Το μυστικό σε αυτή την επιθυμία, δεν είναι κρυμμένο σε κάποια φαντασία.

Βρίσκεται στα προσωπικά θέλω, σαν τον Μάκη που θέλησε να μάθει Τσέλο.

Αυτό που θέλησα τελικά εγώ, είναι να δημιουργώ

Με πινέλο και με χάρη και με πολύ καμάρι! (και ας με λένε και μοσχάρι!)

Έκανα την τέχνη φίλη, που με φυλά με καριοφίλι

Βλέπω το χαμόγελο που έφαχνα, μέσα στα σκίτσα που έκανα.

Που και που μετράω κέρματα, αλλά το χρήμα άστο για τέρατα.

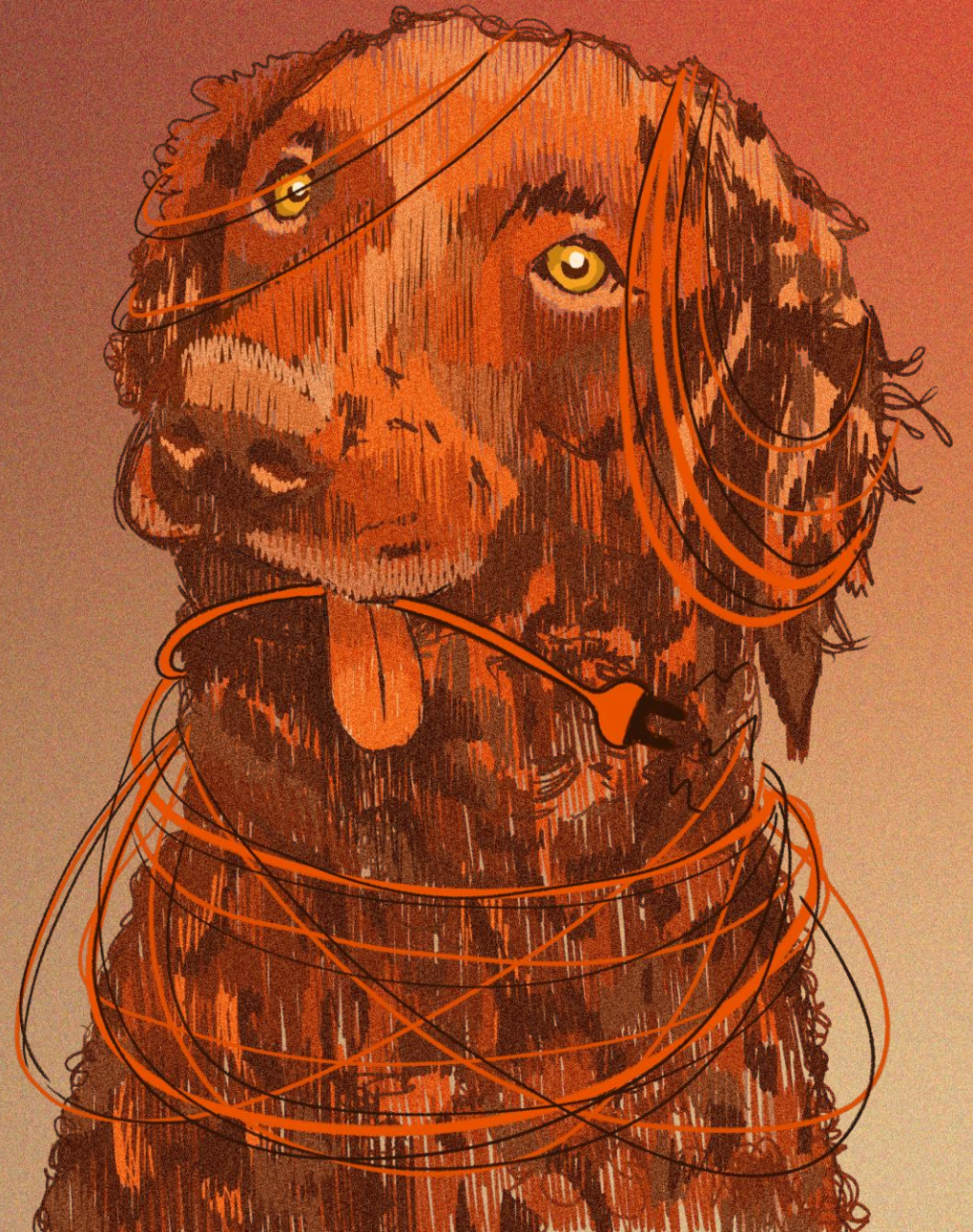
Τα σύκα

Εάν ποτέ «ευχαριστήσω» τον Θεό, θα του πω για το δικό του το κακό
Γιατί με άφησε χρόνια να ζω, ότι δεν θα ευχόμουνα στο χειρότερό μου εχθρό
Πόνο κλάμα δυστυχία, έναν κόσμο γεμάτο αδικία
Με φίλους γεμάτο πόνο, και άνδρες με όρεξη για φόνο
Με βιαστές ελεύθεροι να κυκλοφορούν, αστυνομικούς παιδιά να καταπολεμούν
Απλά παιδιά με απόψεις, που κάνουν δηλώσεις
Έλληνα ξύπνα.
Ελληνίδα πέτα σύκα.
Στον βιαστή, στον αστυνομικό, στον πραγματικό εχθρό.
Κλείσε τις ειδήσεις, κοίταξε την δύση
Της παλιάς κοινωνίας, της ξεπεσμένης κυριαρχίας.

Η συλλογή κλείνει με «Τα σύκα», ένα ποίημα που ανοικτά πλέον ενθαρρύνει τον λαό να ξεσηκωθεί, να βγει στους δρόμους και να πετάξει σύκα προς τους πραγματικούς εχθρούς του.

«Τα Ανάμεικτα»

- **Ερέθισμα:** Η ξεγνοιασιά, η αγάπη για τα κατοικίδια, η φιλία και ο νεανικός έρωτα.
- Το σύνολο της συγκεκριμένης ποιητικής συλλογής έχει πιο ανάλαφρο τόνο και ύφος, καθώς τα δύο προηγούμενα βιβλία, είχαν πιο φορτισμένο χαρακτήρα.
- **Σκοπός:** «Τα Ανάμεικτα» προσφέρουν στον αναγνώστη ένα ευχάριστο και ανάλαφρο διάλειμμα από τις σκοτούρες της καθημερινότητας, με εικόνες που αντικατοπτρίζουν την νιότη και την νεανική ξεγνοιασιά.

Νεσς

Μια μέρα περπατούσα, και είδα μακριά μια μούσα.

Κοπέλα νέα και μοιραία, λες τα συναισθήματα να είναι αμοιβαία ;

Είχε χιούμορ, είχα χάρη, έκανε καρδιές να χορεύουν πεντοζάλη.

Κύκλους, κύκλους κάνει τον καπνό, και σου κλέβει το μυαλό.

Μετά από ένα τρίμηνο, η σχέση τέθηκε σε κίνδυνο.

Εγώ ήθελα προσοχή και αυτή με εμένα δεν είδε προκοπή.

Έκανα σαν μικρό παιδί, και μου είπε – Αντίο Ερμή.

Με άκουγε η φίλη Μαρία, που είπε στην ουσία:

- Σταμάτα τώρα να κλαις, θα σου κάνω ένα Νεσς

Ρίχνω και δύο παγάκια στο ποτήρι, και θα σου κάνω κάθε χατήρι

Η αγάπη πάει και έρχεται που λες, οπότε απόλαυσε για τώρα ένα Νεσς.

Το «Νεσς» είναι ένας διάλογος ανάμεσα σε δύο φίλους, τον Ερμή και την Μαρία. Ο ένας φίλος εμπιστεύεται την πρόσφατη ερωτική του αποτυχία, με τον άλλον να τον συμβουλεύει για την αγάπη.

Ό,τι ξέρω ξέρεις και εσύ

Παρασκευή, Παρασκευή, δύο μέρες πριν την Κυριακή.

Θέλει το παιδί να ρίξει γκομενάκι, δίπλα από ένα ρυάκι.

Μα πριν από όλα αυτά, λέει – Πρέπει να χάσω κιλά!

Μα τι έχει σημασία, είναι στην πραγματικότητα αυτό που είχε πει η κυρά Λία:

Χαμόγελο, κέφι και μεράκι, και θα ριχτεί το γκομενάκι!

Ρίξε λίγο από την ρετσίνα, για να κολλήσει και η Τζίνα.

Ρίξε λίγο από το γάλα, για να σκάσει και η Μάρα,

Νομίζω είδα την Καλλιόπη, που την φωνάζουν αντιλόπη,

Πες για το ταξίδι στο Μεξικό, για να ψηθεί και η Αργυρώ!

Δεν μου αρέσει όμως καμία, και ας τις είχα και δυο- δυο .

Μια μου φέρνει τρικυμία, ψέματα δεν θα σου πω.

Έχει σγουρά μαλλιά σαν την Ματίνα, ή ίσια σαν της Καλυψους ;

Είναι μάγισσα σαν την Σαμπρίνα και από το στόμα βγάζει αφρούς ;

Μήπως είναι σαν την Νέτα, που τους έχει δέκα δέκα ;

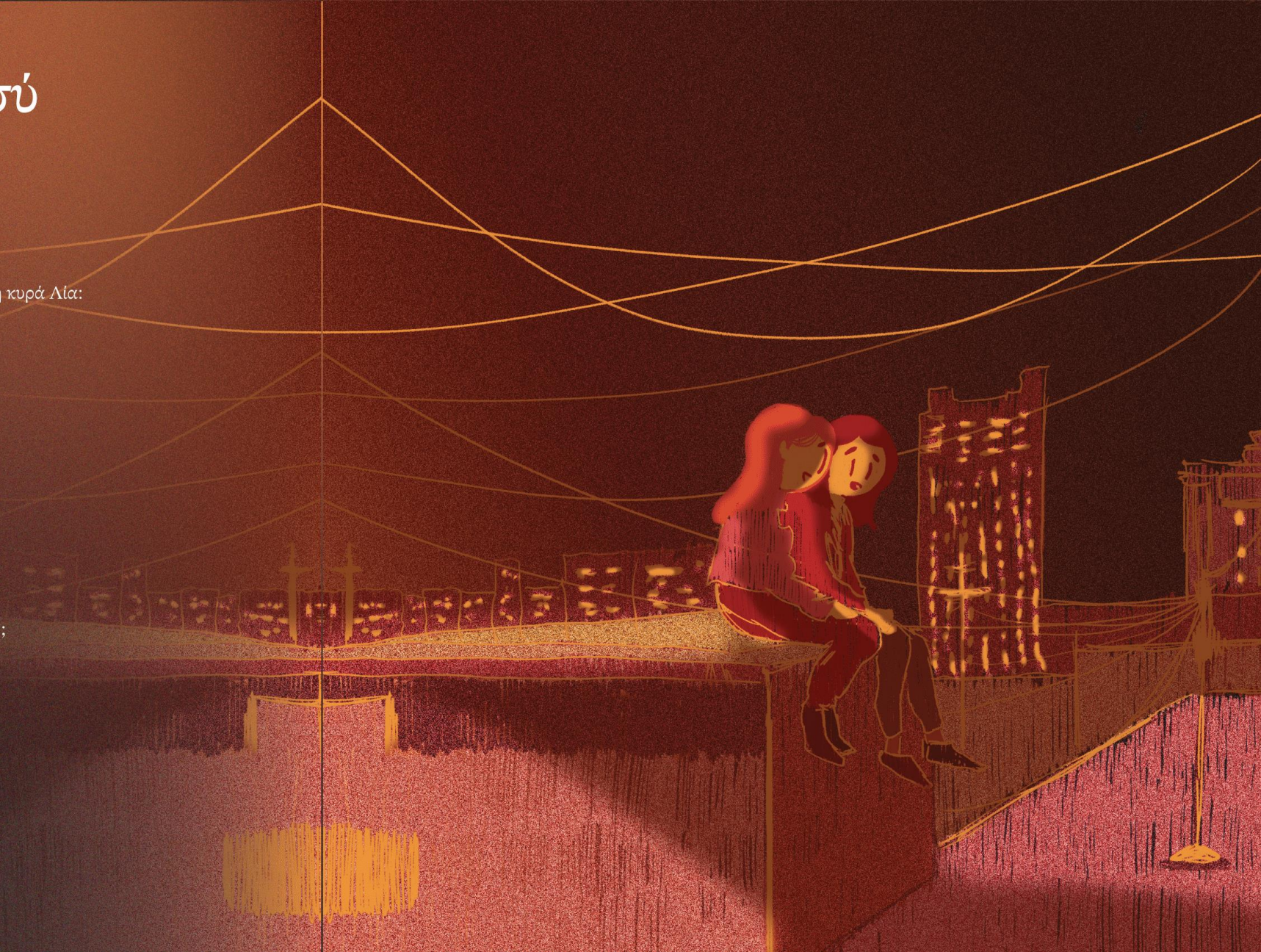
Έχει μάτι σαν την Υρώ, πράσινο, γκρι ή καστανό;

Πες ποια είναι πια, αυτή που σου έχει πάρει τα μυαλά!

Είναι ψηλή, είναι κοντή,

Είναι γλύκια, κάνει ζημιά,

Ξανθιά, μελαχρινή, ότι ξέρω ξέρεις και εσύ.

Το δεύτερο ποίημα της συλλογής λέγεται «Ότι ξέρω ξέρεις και εσύ» και είναι ένας νοηματικός διάδοχος του «Νεσς», με έναν άλλο φιλικό διάλογο να συμβαίνει αυτή την φορά το βράδυ, ανάμεσα στις κεραίες της Αθήνας.

Η γραμμή

Ξεκινάω να τραβάω μια γραμμή, αλλά καταλήγει μια από εδώ, μια από εκεί.

Δεν μπορώ να ζωγραφίσω, δεν μπορώ να τραγουδήσω.

Η γραμμή σηκώνεται από το χαρτί, αρχίζει και γίνεται κυρτή.

Παίρνει κλίση απότομη, αφού η ιδέα της είναι κοινοτοπή.

Δεν ξέρω τι να κάνω, όποτε ας παίξω λίγο πιάνο.

Πλήκτρα απαλά πατώ, με χαλαρό τέμπο ανά λεπτό.

Βγαίνουν κάτι ήχοι, νομίζω έχω φτάσει τον πήχη

Είμαι σαν το ξεχασμένο ποτήρι, που παιδάκι ξέχασε σε πανηγύρι.

Είχα αξία για κάποια λεπτά, αλλά η λάμπη μου έκανε φτερά.

Όλος αυτός ο παραλογισμός, άρχισε γιατί περίμενα το φαγητό

Ήρθε το παιδί με το μηχανάκι, και επιτέλους θα φάω σουβλάκι.

Μου έφυγε η απελπισία, και επέτρεψε η φαντασία!

«Η γραμμή», είναι ένα χιουμοριστικό ποίημα εμπνευσμένο από τις σημειώσεις που κάποιος δημιουργεί κατά την διάρκεια ενός χρονοβόρου τηλεφωνήματος.

Μικρά σοκοφρετάκια

Όλοι έχουμε έναν συνοδοιπόρο, που τον λέμε μέγα φλώρο
Έχει φουντωτή ουρά, που ξεπροβάλει από σκαλιά
Τον δικό μου τον λένε Βέγκας, και ήρθε από το ξέφωτο μιας στέπας
Όταν ήταν μικρός, μου φάνηκε λίγο σκοτεινός
Μα στις μπανιέρας το νερό, ξεπρόβαλε το χρώμα αληθινό
Καφέ σαν σοκολάτα, σαν μικρά σοκοφρετάκια
Τα μάτια ήτανε σαν μέλι, του μικρού μας του τεμπέλη
Ξέθαβε ρίζες, και έτρωγε τις μπρίζες
Δεν ήταν ο πιο έξυπνος του κόσμου, αλλά ήταν ο σκύλος ο δικός μου.

Τα «Μικρά σοκοφρετάκια» είναι ένα άσμα για τον σκύλο με το όνομα Βέγκας, που έχει το χρώμα της σοκολάτας και του αρέσει να μασουλά μπρίζες.

«Τα Ερωτιάρικα»

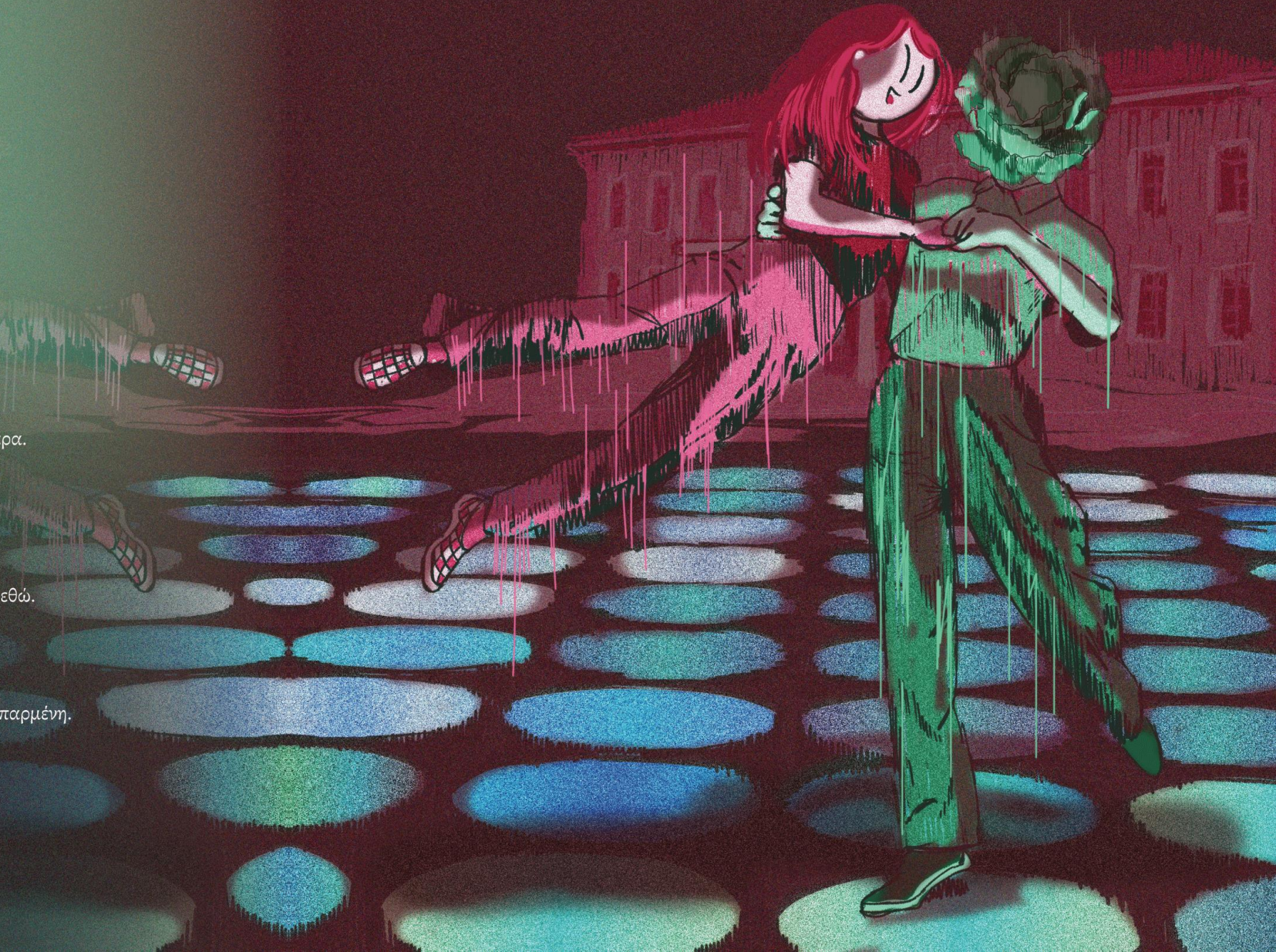
- **Ερέθισμα:** Ο πόνος αλλά και η εύρεση του νέου έρωτα.
- **Σκοπός:** «Τα Ερωτιάρικα» κλείνουν αυτή τη συλλογή επίτηδες, γιατί θεώρησα ότι ο έρωτας είναι ένα συναίσθημα που όλοι, με μια μορφή ή άλλη έχουν βιώσει και μπορούν να ταυτιστούν και να γελάσουν με τις αυτοβιογραφικές καταστάσεις.

Κορασίδα του σήμερα

Γεννήθηκα στη νέα χιλιετία, αυτή με τις χαρές και την δυστυχία
Ανήκω στην γενιά με κορασίδες, που πιάνουμε το μαλλί πλεξίδες.
Μαθαίνουμε αποτελεσματικά, πως να ζούμε ατομικά.
Αλλά τελικά, όλα τα κάνουμε διπλά.
Πρέπει να ζούμε αυτόνομα, αλλά να πλένουμε πατώματα.
Να έχουμε λεφτά για τα βασικά, αλλά να ξέρουμε και από μαγισσά.
Ο έρωτας αντικαταστάθηκε από καριέρα, με τραγούδια με φεμινιστικό αέρα.
Εφτά χρόνια ζούσα, στην ατομικότητα μου ονειροπολούσα
Ντρεπόμουνα να πω, πως θέλω να ερωτευτώ.
Πέρασαν τρία στάδια, που αρχικά ζητούσα άδεια.
Από τον εαυτό μου να αφεθώ, και στον κόσμο κάποιου άλλου να παραβρεθώ.
Μετά έλεγα γύρνα πίσω, στην ατομική σου ντίσκο-νήσο
Εκεί που είσαι ρεζίλι, και χορεύεις σαν κατσίκι.
Τελικά ο έρωτας βαρέθηκε να περιμένει, εμένα την αναποφάσιστη ονειροπαρμένη.
Ο σύντροφός που ήθελα καιρό, ή όπως λένε « το άλλο μου μισό»
Ήρθε στο κατώφλι μου μια μέρα, κοντά στη Ρόζα- Νέρα.

Η «Κορασίδα του σήμερα» είναι μια παρουσίαση για τον αδύνατο ρόλο που πολλοί περιμένουν μια σύγχρονη εργαζόμενη γυναίκα να κατέχει και την εύρεση του νέου έρωτα.

Ονόματα

Υπήρξε κάποτε ένας Γαλιλαίος, που αποδείχτηκε ο μοιραίος.

Έβγαίνα και με τον Τάκη, αλλά προτίμησε τον Άκη.

Ήταν και ο Περικλής, που παραήταν μερακλής.

Πέρασαν πολλά ονόματα με λύσσα, αλλά άφησαν πούπουλα και πίσσα.

Με τον καιρό κατάλαβα, ο έρωτας δεν θέλει παρακάλεμα.

Αγόρια με ωραία ονόματα, αλλά γεμάτα καμώματα.

Όταν πραγματικά ερωτευτείς, ο άλλος δεν θα σε κάνει να αισθανθείς

Μικρό, ασήμαντο και ενοχλητικό, αλλά θα σπέρνει τον πανικό.

Θα σε βλέπει στο αμάξι και θα λέει η ζωή μου είναι μετάξι.

Να νιώθεις τύχη και καμάρι που βρήκες τέτοιο παλικάρι,

Σε κρατά και χαμογελά, και νιώθει ότι τον κόσμο κατακτά.

Πρώτα να αγαπάς εσένα, και άσε τα τέκνα τα καμένα.

Θα βρουν μόνα τους την λύση, και βάλε λίγο νερό απ' τη βρύση

Στο καμάρι που σε περιμένει και σε έψαχνε σε όλη την οικουμένη.

Στη συνέχεια ακολουθεί το ποίημα με τίτλο «Ονόματα», με το κείμενο να εξιστορεί μια σειρά από συντρόφους που έκαναν την φανταστική πρωταγωνίστρια να πιστέψει ότι ο έρωτας είναι δύσκολο να βρεθεί.

Εξαίρεση

Χάνω υπομονή και πέφτω στην σιωπή
Κοιτάω τον ανεμιστήρα και βράζω στον καυστήρα
Πρόσωπα γεμάτα κοινοτυπία, που έχουν χάσει την ουσία
Μα είμαι ένας από τους εκλεκτούς, τους λίγους τυχερούς
Που βρήκα εσένα από το πουθενά, και μου μίλησες φωναχτά
Θέλω εσένα κάθε βράδυ, να μου λες με ένα χέδι
Αν στο λεωφορείο έδωσες την θέση, σε μια γριά με σάπια μέση
Γεμάτος ο κόσμος με ανήθικους, και ελευθέρους πίθηκους
Εσύ αποτελεις εξαίρεση, που δεν ανήκεις σε αίρεση
Από την πρώτη φορά που σε αντίκρισα, ήσουν ότι αναζήτησα
Κατάλαβα πώς η Κακία, είχε προσπεράσει την δικιά σου μεραρχία
Είσαι το καλύτερο αγόρι, καθαρό σαν το νερό Ζαγόρι
Σε ευχαριστώ που απλά υπάρχουν, και θες δίπλα μου να κάτσεις .

Τρίτο στην σειρά ακολουθεί η «Εξαίρεση» που μιλά για το πως το αγόρι της πρωταγωνίστριας είναι ο κατάλληλος για εκείνη και πως της φαίνεται αδύνατο που βρήκε έναν τόσο καλό άνθρωπο να την συντροφεύει.

Δυόσμος

Νομίζω αυτό που ψάχνει ο κόσμος, είναι σαν το φρέσκο δυόσμο
Την φρεσκάδα, τον χαρακτήρα, την αβεβαιότητα, τη μοίρα
Φοβόμαστε να είμαστε μόνοι, σαν την κλαμένη ανεμώνη
Αλλά εάν δεν αγαπήσεις την μοναξιά, δεν θα εκτιμήσεις την συντροφιά
Ψάχνουμε την ουσία, στην απρόσωπη κοινωνία
Βλέπω τους περαστικούς, σε δρόμους αστικούς
Μερικοί είναι με παρέα, άλλοι από μέρη ωραία
Εγώ περιμένω μόνο έναν, που δεν μοιάζει με κανέναν
Έχει μυρωδιά δυόσμου, και όλη την καλοσύνη του κόσμου
Η δικιά του παρουσία, με γεμίζει με ουσία
Τέτοια αίσθηση γλυκιά, την εύχομαι στα μοναχικά παιδιά
Εύχομαι να βρεις το ταίρι, στις αγάπης το παρτέρι.

Λαχανάς

Έχεις το πιο ωραίο βλέμμα, που μου βράζει όλο το αίμα
Σε βλέπω να χαμογελάς και τον κόσμο κατακτάς
Θέλω να σου πάρω θερμοκήπιο, να χαιρέσαι σαν νήπιο
Θέλω να μου κάνεις ντομάτες, για να τρώμε φρέσκιες σαλάτες
Στον κήπο ανάμεσα στα λαχανικά, βρήκα εσένα να με αναζητάς
Καθώς ποτίζαμε τα λάχανα μαζί, σαν άνθος της αυγής
Ο έρωτας φυτρώνει, και η αγάπη δυναμώνει.
Ανάμεσα στα λάχανα, αρχίσαμε τα χάχανα
Λαχανάς το ονομά σου, χρυσή είναι η καρδιά σου
Μυρίζεις σαν ποτό, με φρέσκο μαϊντανό,
Το γέλιο σου αρωματικό, δυνατό μεθυστικό
Κάθε φορά που σε κοιτώ, η καρδιά μου σκιρτά,
Και ξέρω πως για πάντα, θα 'σαι η δικιά μου συντροφιά.
Σκέφτομαι πως το κείμενο θα το διαβάσουν φίλοι, και θα φάω σκαμπίλι
Θα σας πω αυτό, και θα σας κεράσω και ποτό,
Εύχομαι να βρείτε και εσείς τον Λαχανά σας, και να πάρει τις σκοτούρες μακριά σας.

Τέλος, σαν μικρή έκπληξη στον αναγνώστη αποκαλύπτεται ο μυστήριος σύντροφος της πρωταγωνίστριας, στο ποίημα με αντιπροσωπευτικό τίτλο «Λαχανάς», που περιγράφει τον έρωτα της για αυτόν.

«Ναι, η χειρότερη γραμματοσειρά
είναι η comic sans.

Ναι, όλοι οι γραφίστες έχουμε
αγαπημένη γραμματοσειρά.»

Όλοι οι γραφίστες από την ημέρα δημιουργίας της comic sans
(όταν μας ρωτάνε για γραμματοσειρές)

5. Τεχνικά και γραφιστικά στοιχεία

- Όλες οι εικόνες έγιναν με ψηφιακά.
- Το πρόγραμμα στο οποίο σχεδιάστηκαν ήταν το Photoshop της εταιρίας Adobe.
- Το χρωμάτισμα των σχεδίων έγινε με προσωποποιημένο στιλιζάρισμα.
- Ο φωτισμός των εικόνων έχει επιρροές από την αναγεννησιακή τεχνική του κιαροσκούρο.
- Τα σώματα και τα περιβάλλοντα των σχεδίων έχουν ρεαλιστικό χαρακτήρα, αλλά τα κεφάλια των φιγούρων έχουν αντικατασταθεί από απλοποιημένα στρογγυλά σχήματα.

Δομή των βιβλίων

- Η δομή κάθε σαλονιού έχει χαρακτήρα παιδικού λογοτεχνικού βιβλίου, για να είναι ευκολοδιάβαστο το κείμενο στον αναγνώστη.
- Όλες οι εικόνες, έχουν τεθεί υπό επεξεργασία με το εφέ του καθρέπτη.
- Στα οπισθόφυλλα των βιβλίων, γραμμένη βρίσκεται μια προτασούλα χιουμοριστικού χαρακτήρα, που ενημερώνει τον αναγνώστη ότι έχει ανοίξει το βιβλίο που κρατά ανάποδα.
- Η επιλεγμένη γραμματοσειρά για όλα τα βιβλία είναι η STIX to Text.

Τα Ανήλικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Αυτό το βιβλίο το αφιερώνω στην μαμά και στον μπαμπά μου που τόσα χρόνια με υποστηρίζουν και με βοηθούν όπως μπορούν, σε όλους του καθηγητές που με βοήθησαν σαν μικρό παιδί να γίνω αυτή που είμαι και στον εαυτό μου, τον μικρό μου εαυτό που ζωγράφιζε τους τοίχους όταν η ζωή ήταν πιο απλή.

Τα Ανήλικα

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Συγγραφή, εικονογράφηση και επιμέλεια βιβλίου: Βασιλική Κατσανάκη Amitatost

Μπορείτε να με βρείτε στο @amitatost ή για να μου πείτε κατά πόσο πολύ θέλετε και εσείς ένα παγωτάκι, στείλτε μου ταχυδρομικό περιστέρι ή ένα τίμιο παραδοσιακό email στο vasokatsanaki@gmail.com.

Απαγορεύεται ρητά η οποιαδήποτε χρήση, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, φόρτωση (download), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά του περιεχομένου του συγκεκριμένου εντύπου χωρίς την προηγούμενη άδειά του δημιουργού, πέραν από περιπτώσεις κριτικής. Σε οποιαδήποτε περίπτωση κλοπής της τέχνης μου, να ξέρεις θα το πω στην μαμά μου, που ξέρει την μαμά σου, από ένα πανηγύρι που έγινε τον Δεκαπενταύγουστο στο χωρίο της Βυζίτσας του Πηλίου, και δεν θα σε ξαναφήσει να παίξεις με τους φίλους σου... ΧΑ στα μούτρα σου για να μάθεις!

Τα Ανήλικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Άνθρωπος

Μπορεί να μην μου κόβει τόσο, και σωστά ρέστα να ξεχνώ να δώσω,

Αλλά ξέρεις κάτι ρε γαμώτο, είμαι ανθρώπος και εγώ.

Είσαι καλός στους αριθμούς, αλλά σε τούτους τους καιρούς,

το να ξέρω το ένα και ένα, δεν ωφελεί κανένα.

Τοίχο, τοίχο γραμμένη η ίδια φράση, γραμμένη ανεξάρτητα την κλάση.

Είμαι άνθρωπος και εγώ, και ήρθε η ώρα να εκφραστώ.

Έχω πινέλο και μολύβι, και ζωγραφίζω τον κόσμο που σαπίζει.

Γιατί κάποιος ξέρει μαθηματικά, και άλλος μιλάει αγγλικά,

αλλά κάποιος πρέπει να θίξει, ότι ο κόσμος πάει να πήξει.

Από ανθρώπους που κοιμούνται, ή άλλους που φοβούνται.

Αλλά κουράστηκα να φωνάζω, καθώς το μέσα μου εκφράζω.

Γιατί στην τελική, είμαι απλά ένα ανήλικο παιδί,

που μόλις γίνει δεκαοχτώ, θα ανησυχεί κάθε λεπτό.

Για πόσο χρόνο του απέμεινε, και να πει ότι ξέμεινε.

Και έτσι θα πέσει η σιωπή, σε άλλη μια νεαρή ζωή.

Γ λυκείου

Λένε μια χρονιά είναι θα περάσει, αλλά το παιδί δεν θα βαστάξει.
Θυμάμαι πως τα μαθηματικά, μου φαινότουσαν φρικτά.
Δάκρυ πάνω από τους κανόνες του Θ.Μ.Κ.Ε, σαν τον φανατικό του ΚΚΕ,
Που είχε δει την Παπαρίγα και βρήκε στο Κουν-καν τον Ρίγα.
Κάθε λεπτό ήταν άδειο, και ήλπιζα για ένα αύριο,
Χωρίς κλάμα και αγανάκτηση, και για βαθμοθηρική κατάκτηση.
Γιατί το σύστημα είναι δίκαιο, για όποιον θέλει να σπουδάσει το Δίκαιο.
Αλλά εγώ θέλω να σας πω, ότι δεν έχω λεφτά για Βακαλό.
Σφάζανε την τέχνη και δεν ξέρω άμα ο κόσμος θα αντέχει.
Θα καταλήξει σάπιο, μαύρο και νεκρό, τούτο το πολύτιμο μυαλό,
Που βλέπει χρώμα και χαρτί, και σου φτιάχνει κάτι στο πι και φι.
Σχεδόν όλοι εκφράζονται, γιατί στην πραγματικότητα βιάζονται,
μέσω μιας οθόνης, ενός μαύρου κουτιού, ενός μηνύματος, ενός ηχητικού.
Ενώ ο καλλιτέχνης δείχνει την ουσία, τον πόνο, την δυστυχία.
Χωρίς μετρήσεις και πράξεις, σου δείχνει τι θα χάσεις.

Ποδήλατο

Μου είναι αδύνατο, να μην σκέφτομαι ποδήλατο.

Να κάνω πετάλι με δύναμη και ορμή, σαν να έχω αυτοκινήτου ροπή.

Με τον φίλο μου το κολλητάρι, σχηματίζουμε στο χώμα οχτάρι.

Έχε ζέστη αλλά δροσιά, μια τέλεια μέρα για βουτιά.

Όταν κάνω ποδήλατο ξεχνώ, την πρόσθεση, την διαίρεση και τα οκτώ.

Για λίγο γίνομαι ξανά παιδί χαμογελαστό, αθώο ξέγνοιαστο χαμογελαστό.

Το χωριό

Ένα δύο τρία, αρχίζει η τρικυμία

Τέσσερα πέντε έξη, κάνω ότι μου φέξει

Εφτά οχτώ εννιά φτού και βγαίνω, ελευθερία!

Παίζαμε κρυφτό σαν μικρά παιδιά, γιατί θέλαμε να τρέξουμε προς την ρεματιά

Εκεί που μας περίμενε η γιαγιά, με αγκαλιά σαν γιατριά.

Ετρωγά καρπούζι με φέτα, με την φίλη μου την Γκρέτα.

Στο χωριό μικρό παιδί έμαθα το ουσιαστικό, το πως να ζω.

Είχα κρύο νερό από πηγή, και μπισκότα με σαντιγί.

Με τα χρόνια μεγάλωσα, ξέχασα και σκαρφάλωσα

Την σκάλα με ευθύνες, και τις κοινωνικές οδύνες.

Μα κάθε καλοκαίρι περιμένω, και όλο το χρόνο αναμένω

Να έρθει η άδεια από την δουλειά και να πάρω τα βουνά

Εκεί που είναι το χωριό, με τον υπομονετικό γονιό

Που ακόμα και με βλέμμα βλοσυρό, με περιμένει με φρέσκο κοκκινιστό.

Το χωριό είναι το μυστήριο, που σε παίρνει μακριά από κάθε μαρτύριο

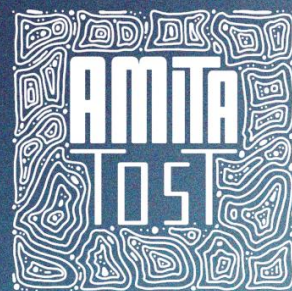
Εκεί τα παιδικά χρόνια, παραμένουν σαν παραμύθι, αιώνια.

Η αγανάκτηση παίρνει πόδι, και κυλά μακριά σαν ρόδι.

Τα μάτια λάμπουν εκεί, σαν την παιδική γιορτή.

πισι, φίλε άνοιξες το βιβλίο ανάποδα... είσαι στο
οπισθόφυλλο! Γύρνα το βιβλίο πριν το πω στην μαμά σου!

2024

Τα Αγανακτισμένα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Αυτό το βιβλίο το αφιερώνω σε όλ@τα τέκνα που έχουν επιβιώσει τόσο καιρό σε τούτη εδώ την χώρα που έχει τα στραβά της αλλά και τα καλά της, σε όλους μου τους φίλους που γνώρισα από τον κύκλο της δουλείας μου (είστε πολύτιμα και μοναδικά πλάσματα όλοι σας) και την ποικιλομορφία και τις δυσκολίες της ζωής... γιατί χωρίς αυτές δεν θα την ευχαριστιόμασταν τόσο.

Τα Αγανακτισμένα

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Συγγραφή, εικονογράφιση και επιμέλεια βιβλίου: Βασιλική Κατσανάκη Amitatost

Μπορείτε να με βρείτε στο @amitatost ή για να μου πείτε εάν και σε εσάς σπάει τα νεύρα αυτός ο κλαστικός ο γείτονας που όλοι έχουμε και δεν κάνει ποτέ ησυχία, στείλτε μου ταχυδρομικό περιστέρι ή ένα τίμιο παραδοσιακό email στο vasokatsanaki@gmail.com.

Απαγορεύεται ρητά η οποιαδήποτε χρήση, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, φόρτωση (download), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά του περιεχομένου του συγκεκριμένου εντύπου χωρίς την προηγούμενη άδειά του δημιουργού, πέραν από περιπτώσεις κριτικής. Σε οποιαδήποτε περίπτωση κλοπής της τέχνης μου, να είστε σίγουροι ότι θα σας πάρω τηλέφωνο και I don't know who you are. I don't know what you want. If you are looking for ransom, I can tell you I don't have money, (είμαι καλλιτέχνης στην Ελλάδα τι περίμενες) But what I do have are a very particular set of skills, skills I have acquired over a very long career, skills that make me a nightmare for people like you. Θα στείλω τον στόλο μου από περιστέρια να σε κυνηγάνε για μια ζωή, εάν δεν κάνεις την μπαγαποντιά σου όμως, that'll be the end of it. I will not look for you. I will not pursue you. But if you don't, I will look for you, I will find you, and I will στείλω τα περιστέρια μου... Πες αντίο στο καθαρό αυτοκίνητό σου.

Τα Αγανακτισμένα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Η κυρία της αφίσας

Σαν μικρό παιδί, είχα φαντασία από άλλο γαλαξία.

Πήγαινα στην γιαγιά μου, και της έλεγα όλα τα όνειρα μου.

Είχε μια αφίσα στον τοίχο, που με βοήθησε να αφηγηθώ τον ονειρικό μου μύθο.

Η αφίσα είχε μια κινέζα, που την φώναζα Ανέζα.

Η όμορφη κυρία Ανέζα, τελικά δεν ήταν τόσο πριγκιπέσσα.

Αγορασμένη από περίπτερο, όταν η γιαγιά μου είχε ίκτερο.

Η Ανέζα ήταν μονομάχος, που φυσούσε κάθε άγχος.

Την φώναζαν βρωμό- ξένη, αν και στην πραγματικότητα λεγόταν Πολυξένη.

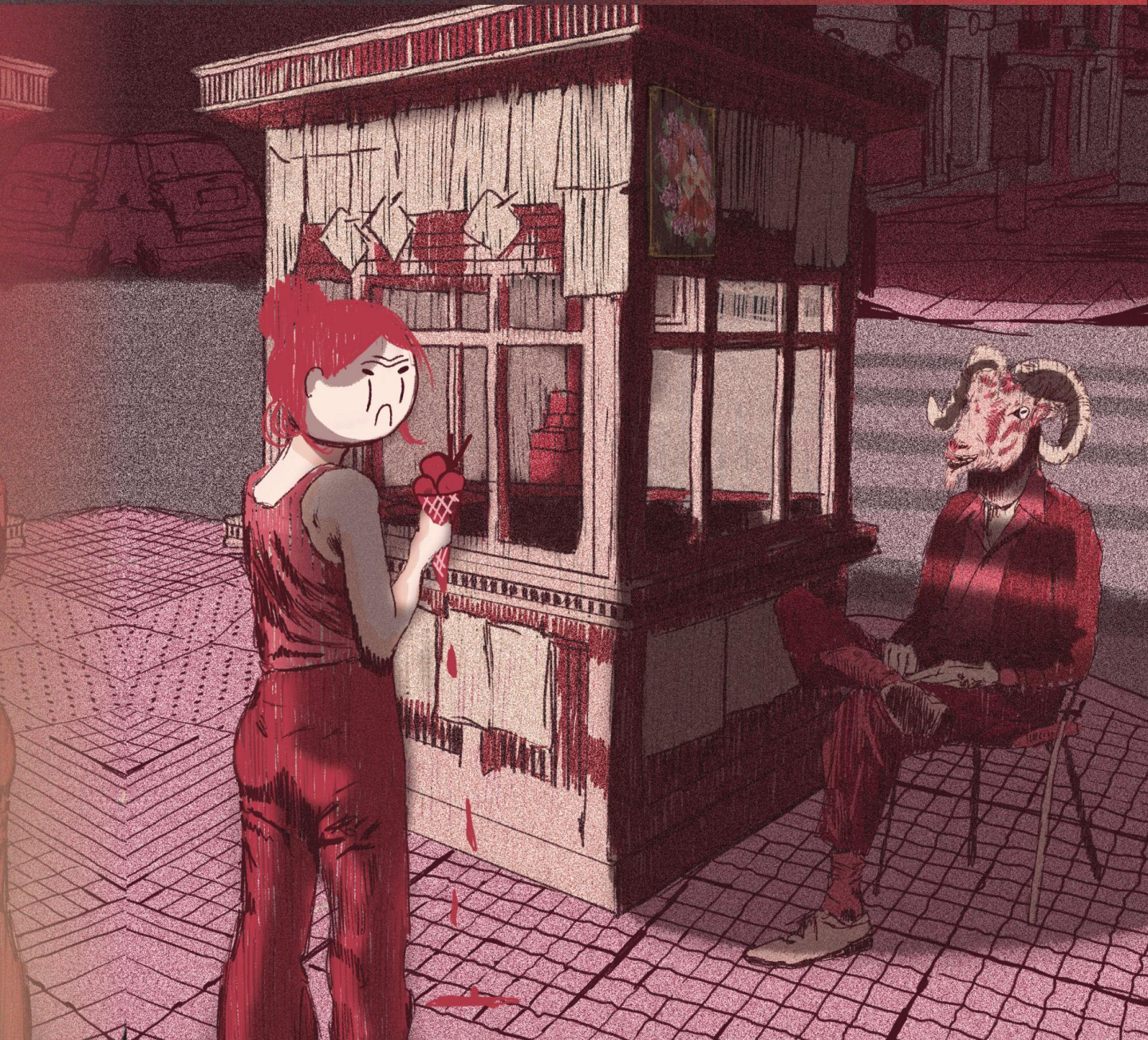
Με μπαμπά από Ικαρία και μαμά από Λαμία.

Αλλά αυτό τον τράγο δεν τον νοιάζει, γιατί το μίσος απλά αρπάζει.

Μην είσαι ρατσιστής λοιπόν.

Γιατί η Ανέζα, δεν πείραξε ποτέ κανένα,

Ούτε εσένα, ούτε εμένα, και άσε το τράγο στα καμένα.

Το μπλουζάκι

Έχω ένα μπλουζάκι, που είναι ανοιχτό για να περνάει αεράκι

Μάρεσε πολύ, και μια μέρα το έβαλα στο Ψυρρή.

Ένας άνδρας περαστικός και αποκρουστικός, ξαφνικά πετάει την ατάκα τουτή εδώ:

Ντύσου μωρή χυδαία, που μας το παίζεις και μοιραία.

Από το σοκ δεν απάντησα, και έμεινα σαν άγαλμα.

Πιο κάτω μέσα στο τσούρμο, είδα ένα φούρνο.

Με είδαν λυπημένη, με λυγμούς κλαμένη,

Και λέω – Θέλω ένα κρουασάν, Μάκη από το Κουρδιστάν!

Λίγο μετά θυμήθηκα, σε πια στενάκια πέρυσι κινήθηκα.

Στους δρόμους στο Παρίσι, και ας μένω στο Καρπενήσι.

Περπατούσα σε κάτι δρομάκια λίγο dark, και είδα ξαφνικά άγαλμα της Ζαν ντ' Αρκ.

Γυναίκα του Θεού, που φορούσε ρούχα γένους αρσενικού.

Έμαθα πως την κάψαν για ένα μπλουζάκι, που κανονικά ήταν για έναν άνδρα με το όνομα Άκη.

Τότε κατάλαβα λοιπόν, πως κανένας άνδρας και τεκνό, δεν θα μου πει πως θα ντυθώ.

Γιατί μόνο η δικιά μου γνώμη μετρά, για το πώς δείχνω στα στενά.

Είτε με μπλουζάκι είτε και με πουκαμισάκι, μετράει μονό η άποψη μου και όχι του τράγου το φαρμάκι.

Οπότε βάλε το μπλουζάκι σου Ιωάννα, και πες του τράγου σαγιονάρα!

Τα παιδιά και ο κόσμος

Μου λένε φέρε ένα παιδί σε αυτό τον κόσμο.

Μα απορία τους κοιτώ, με “άγνοια” απαντώ.

Πως να φέρω ένα παιδί σε αυτόν τον κόσμο,

Που φοβάμαι να μιλήσω, και το βράδυ μόνη να περπατήσω ;

Να κάνω ερωτήσεις, για να βρω τις κρυμμένες απαντήσεις.

Στον δρόμο ένας άνδρας πεινάει, και μια γυναίκα σπαρταράει.

Δεν έχει στέγη και τροφή, μόνο μια κυβερνητική διαταγή:

Να κρύβεται στα στενά, για να μην είναι φανερά, της κοινωνίας τα κακά.

Κάποιος ήθελε να πει φωναχτά, ότι η επόμενη γενιά, θα είναι καλύτερη σε αυτά.

Θα βοηθά, θα δίνει και στην υγεία των άλλων θα τα πίνει.

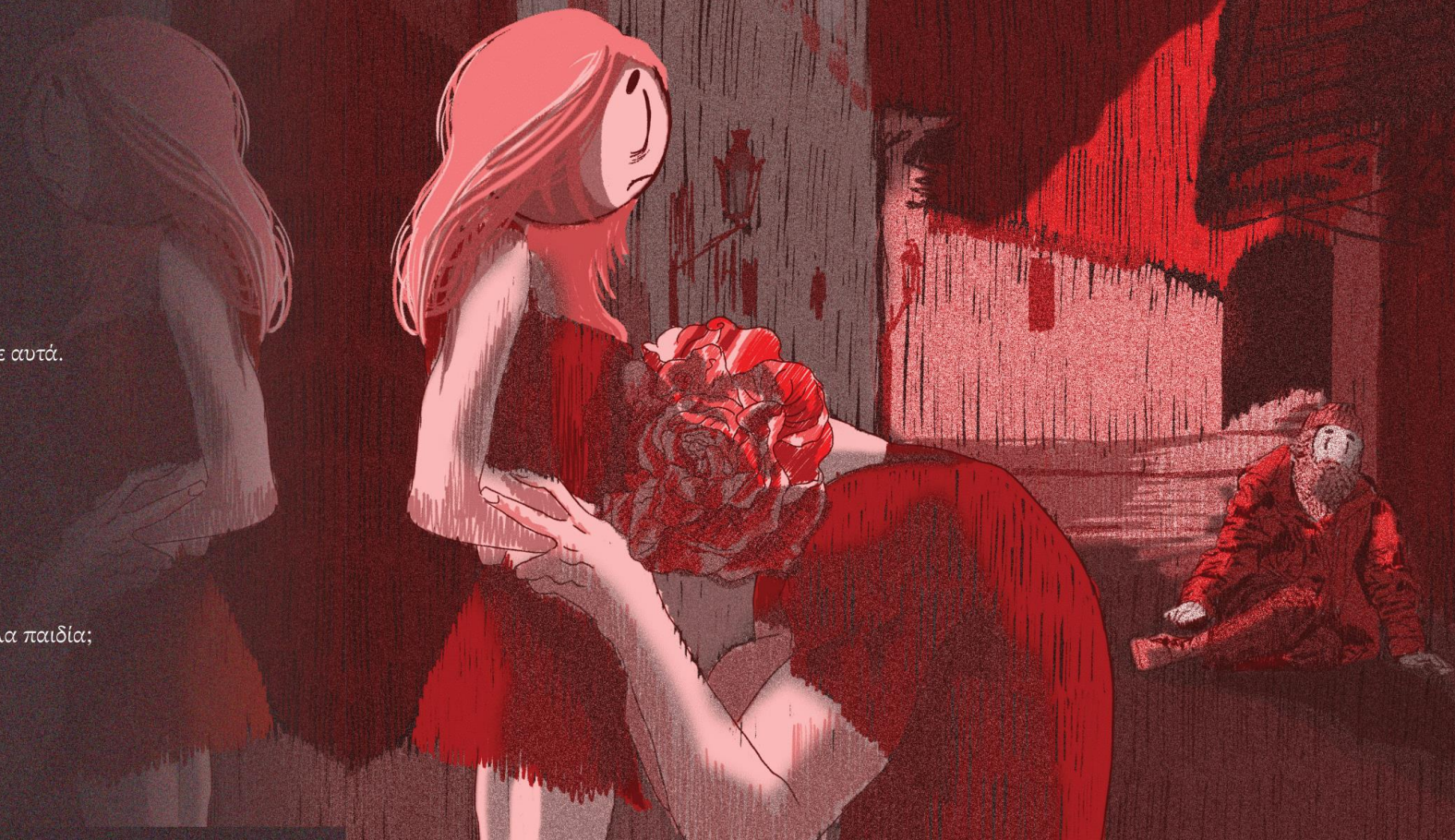
Αλλά αν δεν γίνουν όλα αυτά,

Το παιδί που θα φέρω εγώ, στον κόσμο τούτο εδώ,

Θα κουβαλά ένα φορτίο, που θα ξεχειλίζει το δοχείο.

Οπότε ξαναρωτώ, με τρόπο φυσικό

Πόσο εγωιστής να είμαι πια, για να φέρω σε τούτο εδώ τον κόσμο και άλλα παιδιά;

Σφαγή

Εγώ τρώω σένα.

Εσύ τρως τους άλλους.

Ο άλλος τρώει τον επόμενο.

Ο επόμενος τρώει τον κόσμο.

Σφαγή.

Όλος ο κόσμος μαζί, άσπροι ,μαύροι κίτρινοι νεκροί.

Ο φίλος μου ο Χάρης, που μαζί του θα σαλπάρεις,

Δεν βλέπει Θεό και οπτασία, μόνο διαφορετική οπτική γωνία.

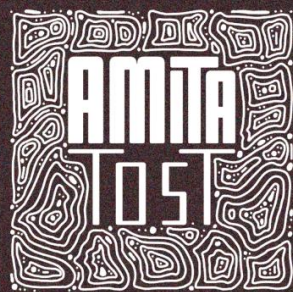
Στην ζωή υπάρχει ανισότητα, αλλά όχι στην ισόβια αιωνιότητα.

Ο Χάρης βλέπει την ψυχή και όχι σώμα, αφού θα τα δει όλα κάτω από το χόμα.

Αλλά εγώ απλά μια αράδα γράφω, καθώς βλέπω εκεί πιο κάτω,

Την σφαγή του θέλω και του πράττω.

2024

πισι, φίλε άνοιξες το βιβλίο ανάποδα... ξέρω είσαι
αγανακτισμένος που δεν σου βγήκε το μπριαμ αλλά
γύρνα το βιβλίο από την άλλη και χαλάρωσε!

Τα Πολιτικοποιημένα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Αυτό το βιβλίο το αφιερώνω στην γνώση και την αγάπη για το διάβασμα που μου έδωσαν οι γονείς μου. Γιατί μου έμαθαν να κάνω ερωτήσεις, να μην δέχομαι τίποτα σαν δεδομένο και αμετάβλητο και να με κάνουν να είμαι περήφαινη που έχω φωνή και άποψη. Και σε όποιον άρεσει!

Τα Πολιτικοποιημένα

Τα Πολιτικοποιημένα

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Συγγραφή, εικονογράφηση και επιμέλεια βιβλίου: Βασιλική Κατσανάκη Amitatost

Μπορείτε να με βρείτε στο @amitatost ή για να μου πείτε εάν θα τον μεθύσουμε τον ήλιο, στείλτε μου ταχυδρομικό περιστερί ή ένα τίμιο παραδοσιακό email στο vasokatsanaki@gmail.com.

Απαγορεύεται ρητά η οποιαδήποτε χρήση, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, φόρτωση (download), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά του περιεχομένου του συγκεκριμένου εντύπου χωρίς την προηγούμενη άδειά του δημιουργού, πέραν από περιπτώσεις κριτικής. Σε οποιαδήποτε περίπτωση κλοπής της τέχνης μου, θα με κάνεις να κλαίω, να είμαι πολύ πολύ στεναχωρημένη, και δεν θα σου πω γκουντ μπουι (ή γκιρλ, δεν κάνουμε διαχωρισμούς εδώ), και θα πρέπει να εξηγήσεις στην μαμά μου γιατί κρέμονται μύξες από την μύτη μου!

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Υπομονή

Δεν ξέρω ποιος θα επιζήσει, και ποιος θα βρει την λύση,
Υπάρχουν νεκροί και γεννημένοι, αλλά και μικροί ξενιτεμένοι.
Μπορεί να μην τα πάω καλά με τον συντακτικό, ούτε με το ορθογραφικό,
Αλλά έχω μάτια με φωτιά, του πεπρωμένου πυρκαγιά.
Το τέλος σίγουρα δεν έχει έρθει, δεν έχουμε αυτή την αίγλη.
Ναι, η ελευθερία μειώθηκε, περιορίστηκε και κλειδώθηκε.
Αλλά για την ζωή όλων, και των καλόφωνων τενόρων,
Για να ξεκουραστεί η μουσική, χρειάζεται υπομονή.
Βέβαια δεν θα κρίνω, καθώς το ποίημα αυτό κλείνω,
Για να έχω υπομονή, υπήρξα πολύ τυχερή.
Είχα αγάπη και στοργή και στην άκρη έκανα την οργή.
Έχω την τύχη, το χαρακτηριστικό, να μην έχω βιώσει ακόμα κάτι τραγικό.

ΟΜΑΔΕΣ

Ανήκω στην γενιά της πολυχρωμικότητας και όχι της μοναδικότητας.

Ανήκω στην ΟΜΑΔΑ Α, που ζωγραφίζει συχνά πεντάλφα.

Έχω όμως φίλους στην ΟΜΑΔΑ Β, που βλέπουν φανατικά Ντόλτσε Βίτα.

Η ξαδέρφη μου είναι ΟΜΑΔΑ Γ, που υποστηρίζει να γίνει η πρωτεύουσα η Δράμα.

Την πολιτική προσπάθησα χρόνια να αναλύσω, είχα ώρες να επενδύσω.

Αλλά το συμπέρασμα που έβγαλα, είναι ότι έσφαλα.

Είτε είσαι δεξιός, είτε είσαι αριστερός,

Είσαι άνθρωπος όπως και εγώ.

Με κάποιους συμφωνώ, με κάποιους διαφωνώ.

Αλλά στην τελική, ο καθένας έχει την δική του οπτική.

Δεν λέω να τα πας καλά με όλους, αλλά πρέπει να τους σέβεσαι τους δόλιους.

Γιατί όπως εσύ δεν τους αντέχεις αυτούς, αυτοί σε βλέπουν σε γκρεμούς

Αλλά Μακρόνησο πας πλέον μόνο για διακοπές, άντε και για κανά Νεζς.

Είτε είσαι ΟΜΑΔΑ Α ή Β δεν κουράστηκες με τα βλήτα ;

Δεν ξέρω για σένα, αλλά ξέρω σίγουρα για μένα

Ότι ακούω παροχές που δίνονται με πολλά θες και θες,

Με δυνατές φωνές και πράξεις και «καλά» αληθινές

Για μια καλύτερη ζωή, που ακολουθεί κοινή, ίδια διαδρομή

Αλλά μόλις κλείσουν οι κάλπες, πάλι γλιστράνε οι σκάλες.

Με φωνές δυνατές, και πράξεις αληθινές

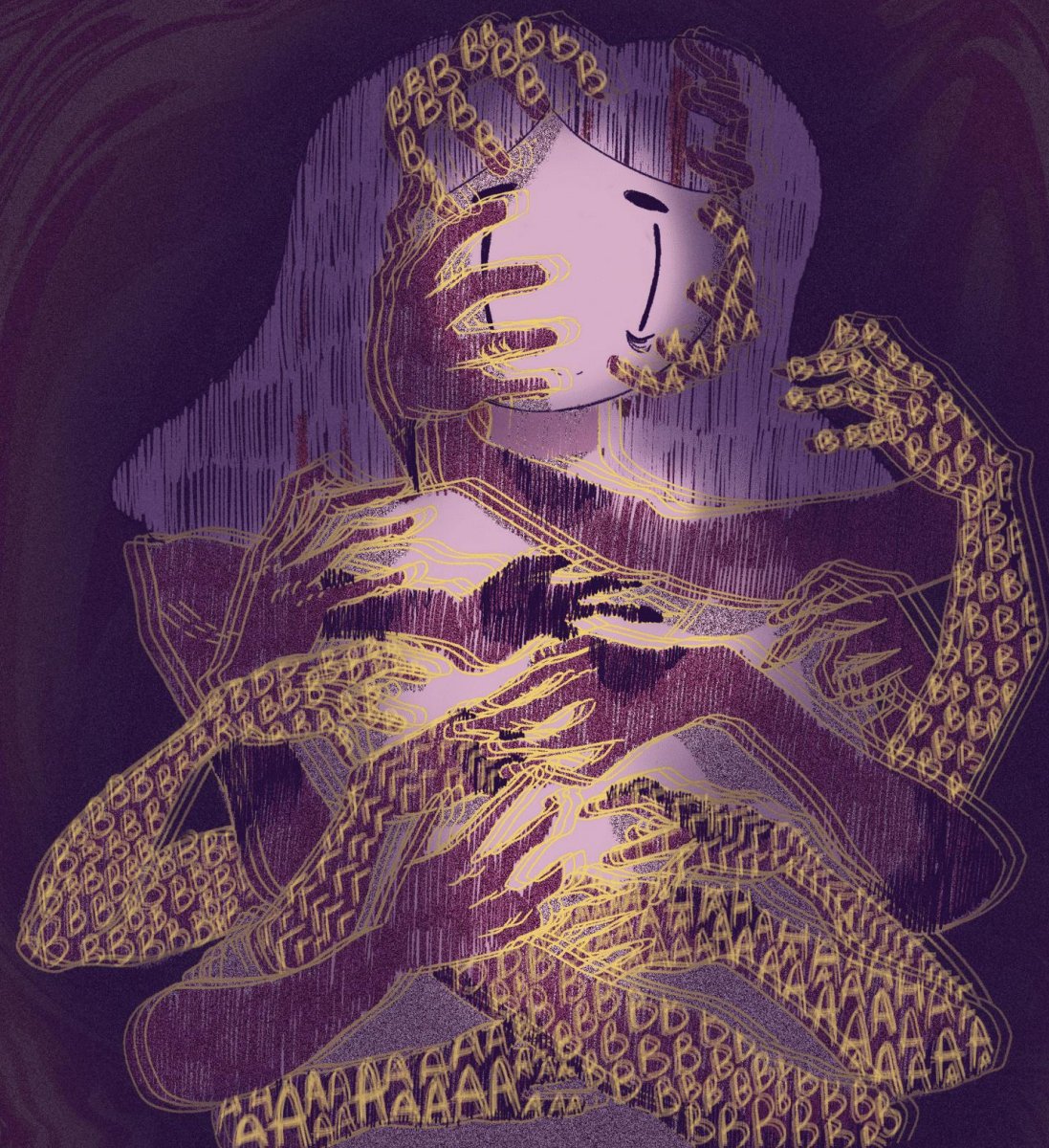
Με καρδιά καθαρή, και όχι μόνο στην αρχή

Η πολιτική θέλει ψυχή, και καρδιά ειλικρινή,

Να νοιάζεσαι για τον άνθρωπο, κι όχι μόνο στην αρχή.

Ελπίζω σε καλύτερες εποχές, για όλες τις γενιές.

Και τώρα σας αποχαιρετώ, γιατί βγήκαν αποτελέσματα ΠΡΟ-ΠΟ.

Το μοσχάρι

Όταν ήμουνα μικρή, φοβόμουν την λογιστική.

Έβλεπα αριθμούς και φορολογικές φόρμες, και έλεγα ας κρυφτώ στις κατακόμβες.

Μακριά από μια δουλειά, που σου δίνει μόνο λεφτά.

Καλά το χρήμα και ο χρυσός, αλλά φτάνεις σε σημείο που λες Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

Δεν ζω για να δουλεύω, είπε ο νέος, ζω για να είμαι ωραίος.

Να νιώθω ήλιο και χορτάρι, και ας με πουν οι εργασιομανείς μοσχάρι.

Θέλω να κάνω κάτι παραπάνω, από το να είμαι σε μια υπηρεσία κάτω πάνω.

Να βλέπω χαμόγελα του κόσμου, και να έχουν την μυρωδιά του δυόσμου.

Το μυστικό σε αυτή την επιθυμία, δεν είναι κρυμμένο σε κάποια φαντασία.

Βρίσκεται στα προσωπικά θέλω, σαν τον Μάκη που θέλησε να μάθει Τσέλο.

Αυτό που θέλησα τελικά εγώ, είναι να δημιουργώ

Με πινέλο και με χάρη και με πολύ καμάρι! (και ας με λένε και μοσχάρι!)

Έκανα την τέχνη φίλη, που με φυλά με καριοφίλι

Βλέπω το χαμόγελο που έψαχνα, μέσα στα σκίτσα που έκανα.

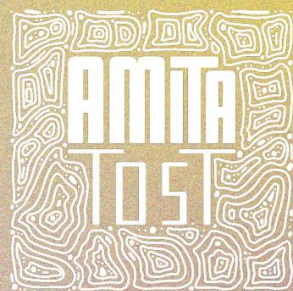
Που και που μετράω κέρματα, αλλά το χρήμα άστο για τέρατα.

Τα σύκα

Εάν ποτέ «ευχαριστήσω» τον Θεό, θα του πω για το δικό του το κακό
Γιατί με άφησε χρόνια να ζω, ότι δεν θα ευχόμουν στο χειρότερό μου εχθρό
Πόνο κλάμα δυστυχία, έναν κόσμο γεμάτο αδικία
Με φίλους γεμάτο πόνο, και άνδρες με όρεξη για φόνο
Με βιαστές ελεύθεροι να κυκλοφορούν, αστυνομικούς παιδιά να καταπολεμούν
Απλά παιδιά με απόψεις, που κάνουν δηλώσεις
Έλληνα ξύπνα.
Ελληνίδα πέτα σύκα.
Στον βιαστή, στον αστυνομικό, στον πραγματικό εχθρό.
Κλείσε τις ειδήσεις, κοίταξε την δύση
Της παλιάς κοινωνίας, της ξεπεσμένης κυριαρχίας.

πιστ. φίλε άνοιξες το βιβλίο ανάποδα... δεν είναι το βιβλίο
από την Ιαπωνία να το διαβάσεις ανάποδα. Γύρνα το!

2024

Τα Ανάμεικτα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Τα Ανάμεικτα

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Συγγραφή, εικονογράφιση και επιμέλεια βιβλίου: Βασιλική Κατσανάκη Amitatost

Μπορείτε να με βρείτε στο @amitatost ή για να μου πείτε εάν το βιβλίο αυτό είναι τετράγωνο ή ρόμβος, στείλτε μου ταχυδρομικό περιστέρι ή ένα τίμιο παραδοσιακό email στο vasokatsanaki@gmail.com.

Απαγορεύεται ρητά η οποιαδήποτε χρήση, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, φόρτωση (download), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά του περιεχομένου του συγκεκριμένου εντύπου χωρίς την προηγούμενη άδειά του δημιουργού, πέραν από περιπτώσεις κριτικής. Σε οποιαδήποτε περίπτωση κλοπής της τέχνης μου, να είστε σίγουροι για 7 χρόνια γκαντεμίας και το μπέρδεμα της ζάχαρης με το αλάτι στο μαγείρεμα για μια ζωή... και ούτε μέρα λιγότερη!

Τα Ανάμεικτα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Νεσς

Μια μέρα περπατούσα, και είδα μακριά μια μούσα.

Κοπέλα νέα και μοιραία, λες τα συναισθήματα να είναι αμοιβαία ;

Είχε χιούμορ, είχα χάρη, έκανε καρδιές να χορεύουν πεντοζάλη.

Κύκλους, κύκλους κάνει τον καπνό, και σου κλέβει το μυαλό.

Μετά από ένα τρίμηνο, η σχέση τέθηκε σε κίνδυνο.

Εγώ ήθελα προσοχή και αυτή με εμένα δεν είδε προκοπή.

Έκανα σαν μικρό παιδί, και μου είπε – Αντίο Ερμή.

Με άκουγε η φίλη Μαρία, που είπε στην ουσία:

- Σταμάτα τώρα να κλαις, θα σου κάνω ένα Νεσς

Ρίχνω και δύο παγάκια στο ποτήρι, και θα σου κάνω κάθε χατήρι

Η αγάπη πάει και έρχεται που λες, οπότε απόλαυσέ για τώρα ένα Νεσς.

Ό,τι ξέρω ξέρεις και εσύ

Παρασκευή, Παρασκευή, δύο μέρες πριν την Κυριακή.

Θέλει το παιδί να ρίξει γκομενάκι, δίπλα από ένα ρυάκι.

Μα πριν από όλα αυτά, λέει – Πρέπει να χάσω κιλά!

Μα τι έχει σημασία, είναι στην πραγματικότητα αυτό που είχε πει η κυρά Λία:

Χαμόγελο, κέφι και μεράκι, και θα ριχτεί το γκομενάκι!

Ρίξε λίγο από την ρετσίνα, για να κολλήσει και η Τζίνα,

Ρίξε λίγο από το γάλα, για να σκάσει και η Μάρα,

Νομίζω είδα την Καλλιόπη, που την φωνάζουν αντιλόπη,

Πες για το ταξίδι στο Μεξικό, για να ψηθεί και η Αργυρώ!

Δεν μου αρέσει όμως καμία, και ας τις είχα και δυο- δυο ,

Μια μου φέρνει τρικυμία, ψέματα δεν θα σου πω.

Έχει σγουρά μαλλία σαν την Ματίνα, ή ίσια σαν της Καλυψούς ;

Είναι μάγισσα σαν την Σαμπρίνα και από το στόμα βγάζει αφρούς ;

Μήπως είναι σαν την Νέτα, που τους έχει δέκα δέκα ;

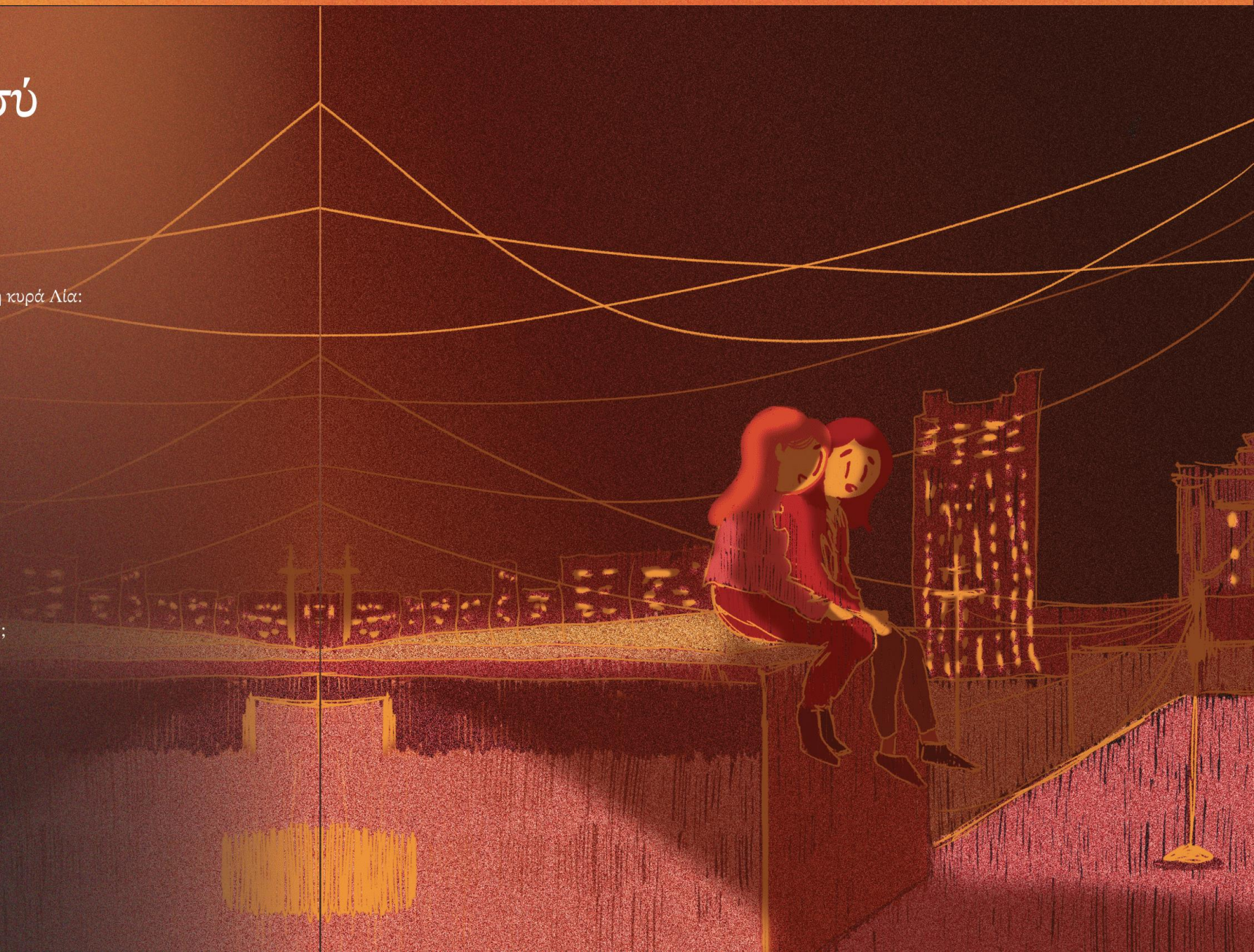
Έχει μάτι σαν την Υρώ, πράσινο, γκρι ή καστανό;

Πες ποια είναι πια, αυτή που σου έχει πάρει τα μυαλά!

Είναι ψηλή, είναι κοντή,

Είναι γλύκια, κάνει ζημιά,

Ξανθιά, μελαχρινή, ότι ξέρω ξέρεις και εσύ.

Η γραμμή

Ξεκινάω να τραβάω μια γραμμή, αλλά καταλήγει μια από εδώ, μια από εκεί.

Δεν μπορώ να ζωγραφίσω, δεν μπορώ να τραγουδήσω.

Η γραμμή σηκώνεται από το χαρτί, αρχίζει και γίνεται κυρτή.

Παίρνει κλίση απότομη, αφού η ιδέα της είναι κοινότοπη.

Δεν ξέρω τι να κάνω, όποτε ας παίξω λίγο πιάνο.

Πλήκτρα απαλά πατώ, με χαλαρό τέμπο ανά λεπτό.

Βγαίνουν κάτι ήχοι, νομίζω έχω φτάσει τον πήχη

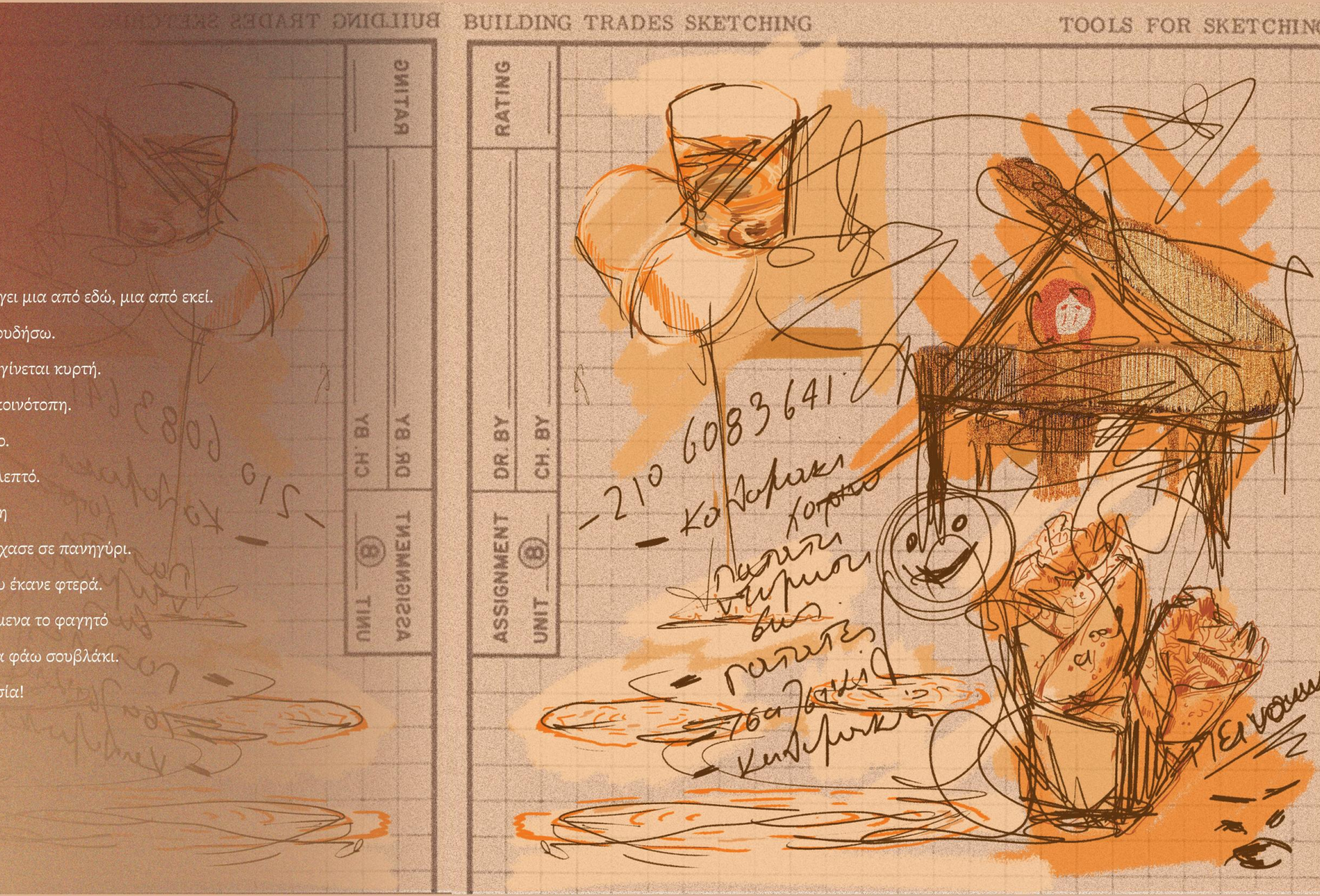
Είμαι σαν το ξεχασμένο ποτήρι, που παιδάκι ξέχασε σε πανηγύρι.

Είχα αξία για κάποια λεπτά, αλλά η λάμψη μου έκανε φτερά.

Όλος αυτός ο παραλογισμός, άρχισε γιατί περίμενα το φαγητό

Ήρθε το παιδί με το μηχανάκι, και επιτέλους θα φάω σουβλάκι.

Μου έφυγε η απελπισία, και επέτρεψε η φαντασία!

UNIT (B) ASSIGNMENT DR BY CH BY

RATING ASSIGNMENT UNIT (B) DR BY CH BY

Μικρά σοκοφρετάκια

Όλοι έχουμε έναν συνοδοιπόρο, που τον λέμε μέγα φλώρο

Έχει φουντωτή ουρά, που ξεπροβάλει από σκαλιά

Τον δικό μου τον λένε Βέγκας, και ήρθε από το ξέφωτο μιας στέπας

Όταν ήταν μικρός, μου φάνηκε λίγο σκοτεινός

Μα στις μπανιέρας το νερό, ξεπρόβαλε το χρώμα αληθινό

Καφέ σαν σοκολάτα, σαν μικρά σοκοφρετάκια

Τα μάτια ήτανε σαν μέλι, του μικρού μας του τεμπέλη

Ξέθαβε ρίζες, και έτρωγε τις μπρίζες

Δεν ήταν ο πιο έξυπνος του κόσμου, αλλά ήταν ο σκύλος ο δικός μου.

πιστ, φίλε άνοιξες το βιβλίο ανάποδα... κάντο μια
τούμπα και θα σου δώσω μπισκοτάκι!

2024

Τα Ερωτιάρικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

Αυτό το βιβλίο το αφιερώνω σε όσους με απέρριψαν, αλλά και σε όσους απέρριψα και πλήγωσα πίσω. Ευχαριστώ για τις εμπειρίες, τις αναμνήσεις, και όλα τα σχετικά γιατί χωρίς εσάς δεν θα είχα την τύχη να γνωρίσω τον ανθρωπό μου. Το συμπάν μου χρώσταγε να γνωρίσω κάποιον της προκοπής και μου το ανταπέδωσε εις πενταπλούν. Λαχανά μου αι λοβ γιου και σε ευχαριστώ για όλα.

Τα Ερωτιάρικα

Μια μικρή εικονογραφημένη ποιητική συλλογή

Συγγραφή, εικονογράφιση και επιμέλεια βιβλίου: Βασιλική Κατσανάκη Amitatost
Μπορείτε να με βρείτε στο @amitatost ή για να μου πείτε εάν η ντομάτα είναι λαχανικό ή φρούτο, στείλτε μου ταχυδρομικό περιστέρι ή ένα τίμιο παραδοσιακό email στο vasokatsanaki@gmail.com.

Απαγορεύεται ρητά η οποιαδήποτε χρήση, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αντιγραφή, αποθήκευση, πώληση, μετάδοση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, φόρτωση (download), μετάφραση, τροποποίηση με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά του περιεχομένου του συγκεκριμένου εντύπου χωρίς την προηγούμενη άδειά του δημιουργού, πέραν από περιπτώσεις κριτικής. Σε οποιαδήποτε περίπτωση κλοπής της τέχνης μου, σου εύχομαι να βρεις έναν καλό ψυχολόγο, να σε βοηθήσει να βρεις τον ίδιο δρόμο και να σταματήσεις να κάνεις βλακείες γιατί κατά βάθος ξέρω ότι είσαι κουλ τυπάκι και είναι οι ανασφάλειές σου που σε κάνουν έτσι... αλλά να σου λιώσει το παγωτό σου γιατί δεν είμαι και ο Ιησούς που συγχωρά τα τέκνα όλα!

Τα Ερωτιάρικα

Μια μικρή εικονογραφημένη
ποιητική συλλογή

Βασιλική Κατσανάκη
Amitatost

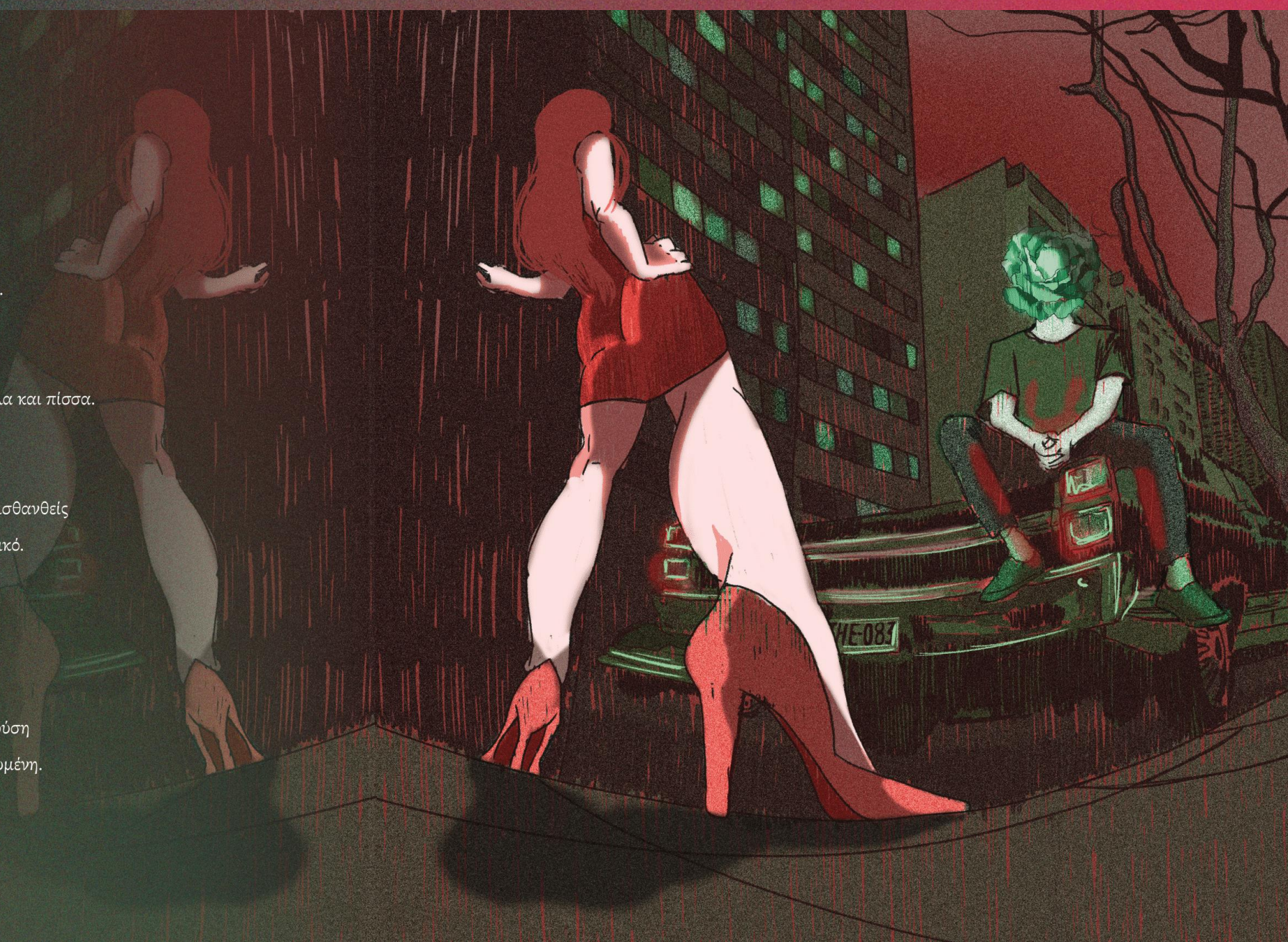
Κορασίδα του σήμερα

Γεννήθηκα στη νέα χιλιετία, αυτή με τις χαρές και την δυστυχία
Ανήκω στην γενιά με κορασίδες, που πιάνουμε το μαλλί πλεξίδες.
Μαθαίνουμε αποτελεσματικά, πως να ζούμε ατομικά.
Αλλά τελικά, όλα τα κάνουμε διπλά.
Πρέπει να ζούμε αυτόνομα, αλλά να πλένουμε πατόματα.
Να έχουμε λεφτά για τα βασικά, αλλά να ξέρουμε και από μαγειρευτά.
Ο έρωτας αντικαταστάθηκε από καριέρα, με τραγούδια με φεμινιστικό αέρα.
Εφτά χρόνια ζούσα, στην ατομικότητα μου ονειροπολούσα
Ντρεπόμουνα να πω, πως θέλω να ερωτευτώ.
Πέρασαν τρία στάδια, που αρχικά ζητούσα άδεια.
Από τον εαυτό μου να αφεθώ, και στον κόσμο κάποιου άλλου να παραβρεθώ.
Μετά έλεγα γύρνα πίσω, στην ατομική σου ντίσκο-νήσο
Εκεί που είσαι ρεζίλικι, και χορεύεις σαν κατσίκι.
Τελικά ο έρωτας βαρέθηκε να περιμένει, εμένα την αναποφάσιστη ονειροπαρμένη.
Ο σύντροφός που ήθελα καιρό, ή όπως λένε « το άλλο μου μισό»
Ήρθε στο κατώφλι μου μια μέρα, κοντά στη Ρόζα- Νέρα.

Ονόματα

Υπήρξε κάποτε ένας Γαλιλαίος, που αποδείχτηκε ο μοιραίος.
Έβγαινα και με τον Τάκη, αλλά προτίμησε τον Άκη.
Ήταν και ο Περικλής, που παραήταν μερακλής.
Πέρασαν πολλά ονόματα με λύσσα, αλλά άφησαν πούπουλα και πίσσα.
Με τον καιρό κατάλαβα, ο έρωτας δεν θέλει παρακάλεμα.
Αγόρια με ωραία ονόματα, αλλά γεμάτα καμώματα.
Όταν πραγματικά ερωτευτείς, ο άλλος δεν θα σε κάνει να αισθανθείς
Μικρό, ασήμαντο και ενοχλητικό, αλλά θα σπέρνει τον πανικό.
Θα σε βλέπει στο αμάξι και θα λέει η ζωή μου είναι μετάξι.
Να νιώθεις τύχη και καμάρι που βρήκες τέτοιο παλικάρι,
Σε κρατά και χαμογελά, και νιώθει ότι τον κόσμο κατακτά.
Πρώτα να αγαπάς εσένα, και άσε τα τέκνα τα καμένα.
Θα βρουν μόνα τους την λύση, και βάλε λίγο νερό απ' τη βρύση
Στο καμάρι που σε περιμένει και σε έψαχνε σε όλη την οικουμένη.

Εξαίρεση

Χάνω υπομονή και πέφτω στην σιωπή
Κοιτάω τον ανεμιστήρα και βράζω στον καυστήρα
Πρόσωπα γεμάτα κοινοτυπία, που έχουν χάσει την ουσία
Μα είμαι ένας από τους εκλεκτούς, τους λίγους τυχερούς
Που βρήκα εσένα από το πουθενά, και μου μίλησες φωναχτά
Θέλω εσένα κάθε βράδυ, να μου λες με ένα χέδι
Αν στο λεωφορείο έδωσες την θέση, σε μια γριά με σάπια μέση
Γεμάτος ο κόσμος με ανήθικους, και ελευθέρους πίθηκους
Εσύ αποτελεις εξαίρεση , που δεν ανήκεις σε αίρεση
Από την πρώτη φορά που σε αντίκρισα, ήσουν ότι αναζήτησα
Κατάλαβα πώς η Κακία, είχε προσπεράσει την δικιά σου μεραρχία
Είσαι το καλύτερο αγόρι, καθαρό σαν το νερό Ζαγόρι
Σε ευχαριστώ που απλά υπάρχουν, και θες δίπλα μου να κάτσεις .

Δυόσμος

Νομίζω αυτό που ψάχνει ο κόσμος, είναι σαν το φρέσκο δυόσμο
Την φρεσκάδα, τον χαρακτήρα, την αβεβαιότητα, τη μοίρα
Φοβόμαστε να είμαστε μόνοι, σαν την κλαμένη ανεμώνη
Αλλά εάν δεν αγαπήσεις την μοναξιά, δεν θα εκτιμήσεις την συντροφιά
Ψάχνουμε την ουσία, στην απρόσωπη κοινωνία
Βλέπω τους περαστικούς, σε δρόμους αστικούς
Μερικοί είναι με παρέα, άλλοι από μέρη ωραία
Εγώ περιμένω μόνο έναν, που δεν μοιάζει με κανέναν
Έχει μυρωδιά δυόσμου, και όλη την καλοσύνη του κόσμου
Η δικιά του παρουσία, με γεμίζει με ουσία
Τέτοια αίσθηση γλυκιά, την εύχομαι στα μοναχικά παιδιά
Εύχομαι να βρεις το ταίρι, στις αγάπης το παρτέρι.

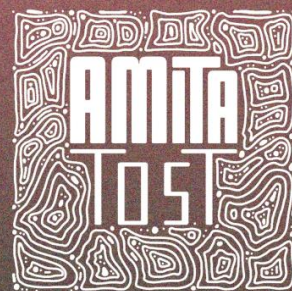
Λαχανάς

Έχεις το πιο ωραίο βλέμμα, που μου βράζει όλο το αίμα
Σε βλέπω να χαμογελάς και τον κόσμο κατακτάς
Θέλω να σου πάρω θερμοκήπιο , να χαιρέσαι σαν νήπιο
Θέλω να μου κάνεις ντομάτες, για να τρώμε φρέσκιες σαλάτες
Στον κήπο ανάμεσα στα λαχανικά, βρήκα εσένα να με αναζητάς
Καθώς ποτίζαμε τα λάχανα μαζί, σαν άνθος της αυγής
Ο έρωτας φυτρώνει, και η αγάπη δυναμώνει.
Ανάμεσα στα λάχανα, αρχίσαμε τα χάχανα
Λαχανάς το ονομά σου, χρυσή είναι η καρδιά σου
Μυρίζεις σαν ποτό, με φρέσκο μαϊντανό,
Το γέλιο σου αρωματικό, δυνατό μεθυστικό
Κάθε φορά που σε κοιτώ, η καρδιά μου σκιρτά,
Και ξέρω πως για πάντα, θα 'σαι η δικιά μου συντροφιά.
Σκέφτομαι πως το κείμενο θα το διαβάσουν φίλοι, και θα φάω σκαμπίλι
Θα σας πω αυτό, και θα σας κεράσω και ποτό,
Εύχομαι να βρείτε και εσείς τον Λαχανά σας, και να πάρει τις σκοτούρες μακριά σας.

Μπράβο μικρό μου στερνοπούλι, έφτασες στην προτελευταία σελίδα! Δεν το περιμένα καθόλου αυτό. Εάν γυρίσεις την σελίδα θα πας στην τελευταία σελίδα. Μπόρεις να το κάνεις αυτό, πιστεύω σε εσένα!

Είμαι η τελευταία σελίδα και πεινάω. Γιαμ γιαμ γιαμ.

2024

πισι, φίλε άνοιξες το βιβλίο ανάποδα... ξέρω ότι ο έρωτας σου πήρε τα μυαλά αλλά το βιβλίο αρχίζει από την άλλη!

«Άρα εσύ τώρα, θα πάρεις
πτυχίο;»

Η ερώτηση που όλοι αναρωτιούνται 2024
(τι λένε αφού μάθουν ότι παρουσιάζω πτυχιακή)

Ευχαριστώ για την προσοχή σας! (,,> ∪ <,,) .!./